

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

nro 4/2025

Teemana

Rekrytointi

Merivoimiin?

- Tulevaisuuden puolustuksen
aallonharjalla s. 10

Raskas mutta antoisa:
ensikertalaisten mietteitä
barettimarssilta s. 28

Varusmiespalvelus
Kuivasaarella
vuonna 1926 s. 52

IMAGE SOFT

Underwater surveillance technology

Vedenalaisen valvonnan järjestelmät

- Merialueiden valvonta
- Satamaturvallisuus
- Merenalaisten rakenteiden ja kaapeleiden puolustus

Rannikopuolustuksen ja merenkulun simulaattorit

- Sukellusvenetorjunnan simulaattorit
- Sertifioidut merenkulun koulutukset
- Operaatioiden suunnittelu ja uhkien torjunta
- Tulenjohton harjoittelusimulaattorit

www.imagesoft.fi

Edessä on pläkä meri

– eikun propellit pyärimään

Välillä vastaan tulee tarjouksia, joista ei voi purjehtia ohi. Minulle sellainen tapahtui, kun lehtemme uudeksi päätoimittajaksi valittu henkilö joutui pakottavista syistä vetäytymään tehtävästä. Toimitusneuvoston kokouksessa päätettiin, että uuden valintakierroksen ajan jatkan tehtävää.

Älkäämme antako pienten, tai edes suurten yllätysten, horjuttaa kurssiamme vaan jatketaan kokka kohisten kohti ensi vuotta, joka on sekä ovella että täynnä mitä mielenkiintoisimpia juttuaiheita.

Voi olla, että tarkastelemme hieman tarkemmin viimeaikaisten lämmittäviä uutisotsikoita. Suomi on tehnyt vahvoja avauk-

sia niin jäänmurtajien kuin merimiinojenkin saralla. Julkisuu-teen annetut tiedot vahvistavat näkemystäni siitä, että Suomi on merellä vahva ja erityisesti huippuosaaja.

Ensi vuoden tärkein teemamme on kuitenkin Merivoimien joukko-osastot, jotka saavat vuorollaan tilaa ja aikaa historiansa, nykyisyytensä ja tulevaisuutensa esittelyyn. Ihan pienenä bonuksena voin mainita, että merihistoriamme kirjoista puhalletaan myös pölyjä pois, ja arkistojen aarteita julkaistaan lehdessämme.

Tulevaan vuoteen osuu myös tulevan historian peruskiviä: uutta terästä ja tekniikkaa saadaan käyttöön. Sehän olisi pääosin silkkoa sisältä, jolleivat käyttäjät olisi henkilöistä parhaimpia. Mitä heitä koulitaan, selviää esimerkiksi koulutuspurjehduksista tehtävissä artikkeleissa.

Yritän jonkin verran lisätä digitaalista tuotantoa eli nopeuttaa ”ylimääräisten uutisten” julkaisuprosessia. Siinä tohinassa on kuitenkin pidettävä mielessä, ettei Rannikon Puolustaja kisaa esimerkiksi Merivoimien viestintää vastaan, vaan tyydymme usein kulkemaan väylällä, josta ammattiorganisaatio on jo se-

kä murtanut jäät että raivannut miinat.

Ensi vuonna lehtemme jotkin jutut saattavat olla pääosin muilla kielillä kuin kotoisalla suomella, mutta se on uhkan asemesta mahdollisuus. Sujuvaa savoa haastaa huomattavasti harvempi seilori kuin vaikkapa ruotsia tai englantia. Ei siis haittaa lainkaan, vaikka esimerkiksi kansainvälisiin operaatioihin osallistuvalla lukijallamme on näyttää kaukomaalaiselle kollegalleen lehdestämme edes pientä vilausta, josta tämä saa tolkkua ilman tulkkia.

Mistään laajemmasta kielikokeilusta ei ole kyse, koska lehtemme kuluttajat ja tekijät tuntevat suomen kielen kovasti kotoisaksi, eikä kaikessa tarvitse olla vieraskorea.

Koska taakse jättämänsä edestään löytää, luen edellisessä pääkirjoituksessa seuraajalleni antamani ohjeet vielä kertaalleen – ja sitten käärin hihat. Paras hetki istuttaa puu ja kirjoittaa artikkeli oli eilen. Nyt on toiseksi paras. Tarttukaa siihen ja lähettäkää ajatuksenne toimittuksemme käsittelyyn – sellainen arpa voittaa aina. ■

Juha-Antero Puistola

Päätoimittaja
Komentaja evp.

Teemana

Rekrytointi

7	Merivoimat suojaa Suomen elämänlankaa	Juha-Antero Puistola
10	Miksi Merivoimiin? – Tulevaisuuden puolustuksen aallonharjalla	Janne Huusko
14	Merivoimien henkilöstö – Lähes puolitoistatuhatta osaajaa	Hannu Roponen
20	Laivasto työpaikkana	Jasmin Kujander ja Ella Sirva
24	Kone-, sähkö- ja järjestelmälään taitajat, huomio – Merivoimat kutsuu	Jasmin Kujander ja Ella Sirva
26	Kouluttajan työ on askel työuralle Puolustusvoimissa	Tiina Tenkanen
28	Raskas mutta antoisa: ensikertalaisten mietteitä barettimarssilta	Hanna Tallberg
32	Siviilinä Merivoimissa	Tanja Himmelroos

Vakiot

Pääkirjoitus	3
Sidosryhmät.....	78

Kirjallisuus

Ahvenanmaa Merivaltakunta.....	36
Kyrkosundsskär.....	37

KILLAN ARKISTO

s. 58

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta ryhtyy huolehtimaan entistä enemmän myös vanhojen linnakesaarten luonnosta.

s. 38

Rannikkojääkärικilta piipahti Englannin matkallaan myös Stonehengellä.

MATTI KASKEALA

Tapahtumat

Rannikkojääkärικilta Royal Navy Marinesin vieraana	38
Insinööriversti Aleksanteri Huurin suku Vallisaarella.....	43

Historia

Menneisyyden pöyhintää osa 4 Pääkaupungin edustalla: Rysäkarin ja Katajaluodon varhaisia 1/3.....	44
”Kauhea merionnettomuus” Torpedovene S2:n kohtalo porilaisten lehtien kuvaamana	49
Ruben Rönnerbergin (1906–1963) varusmiespalvelus Kuivasaarella vuonna 1926	52

Kuulumisia

Rannikkoupseeriyhdistys.....	55	Kotkan Rannikkoalueen Perinneyhdistys	68
Rannikkosotilaskotiyhdistys.....	56	Turun Laivastokilta	70
Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta.....	58	Turun Rannikkotyökistökilta.....	72
Laivaston Sukeltajakilta	61	Turun Rannikkotyökistörykmentin Perinneyhdistys	74
Merisotakoulun reserviupseerikurssin alumnit ry – Sjökrigsskolans reservofficerkursens alumner rf.....	65	Rannikkojääkärικilta ja Rannikkojäkäri- pataljoonan Perinneyhdistys.....	76

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

Päätoimittaja

Juha-Antero Puistola
juha.antero.puistola@gmail.com
Kaikki sähköiset aineistot
pyydetään lähettämään
osoitteeseen:
toimitus@rannikonpuolustaja.fi

Toimitus

Toimitussihteeri
Seppo Alanko
toimitus@rannikonpuolustaja.fi
Markus Malila
markus.malila@mil.fi
Ove Enqvist, historia ja kirjallisuus
enqvist@tutanota.com

Toimitusneuvosto

Timo Junttila,
toimitusneuvoston puheenjohtaja
Auvo Viita-aho,
kustantajan, RUY:n puheenjohtaja
Juha-Antero Puistola, lehden
päätoimittaja (kokouksen sihteeri)
Janne Huusko,
MERIV:n esikuntapäällikkö
Kalle Kaján, Suomenlahden
aliupseerit ry:n pj
Mikko Laakkonen,
UUDPR:n komentaja
Mika Kuutti, SINRES ry
Johan Tillander, RPR:n komentaja
Elina Laiho, MPHL:n puheenjohtaja
Sauli Rimmanen,
RLAIV:n komentaja
Antti Rainio, MERISK:n johtaja
Johanna Pakola,
RTPY:n puheenjohtaja
Tatu Vartiainen,
RTOU ry:n puheenjohtaja

Lehden kotisivut

www.rannikonpuolustaja.fi

Toimituksen osoite (postitettavat aineistot)

Seppo Alanko
Tmi Riihunkantaja
Vuoriharjuntie 40 | 17, 02330 Espoo

Tilaushinnat vuodelle 2025

Yksittäiset kestotilaukset 26 euroa/
vuosikerta. Yleishyödyllisten
yhteisöjen jäsentilaukset
12 euroa/vuosikerta.

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32
10940 Hanko
040 564 7695
jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

Kirjapaino

Punamusta Oy, Forssa

Ilmoitusmyynti

Juha Halminen
050 5922 722
juha.halminen@mediaosasto.fi

Julkaisija

Rannikkoupeeriyhdistys RUY ry
Aikakausmedia ry:n jäsen

Kansi

Vesistönylitys rasti
barettimarsilla.

Kuva: Peik Hernberg.

68. vuosikerta • 4/2025

RANNIKON PUOLUSTAJA 1/2026 ilmestyy viikolla 11.

Lehden aineistopäivä on 20.2.2026 mennessä. Tekstit mieluiten rtf-tekstiedostoina (muutkin formaatit käyvät) sähköpostilla. Kuva-aineisto pape-ri-, dia-, tai digikuvina (tiff-, eps- tai jpg). Digikuvien minimiresoluutio on 300 dpi käytettävässä koossaan. Paperikuvia ei palauteta. Muusta menettelystä on sovittava erikseen päätoimittajan kanssa.

Juha-Antero Puistola

Päätoimittaja

Merivoimat suojaa Suomen elämänlankaa

Tämän pohdintani tarkoitus on vastata kysymykseesi: Miksi minä olen tai minusta pitäisi tulla rannikon puolustaja? Artikkelin tärkeimmät muusat olivat vuosien kokemus merivoimista palveluspaikkana, Kylkiraudan teemanumero Itämeri ja Huoltovarmuuskeskuksen raportti Ukrainan opeista.

Meri on Suomelle enemmän kuin horisontti – se on elämänlanka. Sen suojaksi tarvitaan sekä terästä että tahtoa. Ilman merta Suo-

mi ei hengitä, eikä ilman rannikokopuolustajia meri pysy vapaana. Merivoimilla on merkittävä tehtävä pitää lanka katkeamattomana kaikissa olosuhteissa. HVK:n tuo-

re selvitys *Ukrainan merisodan opit* tarjoaa meille karun muistutuksen: merenkulun häiriöt vaikuttavat yhteiskuntaan nopeasti ja laajasti, ja niiden torjunta vaa-

tii sekä sotilaallisia että siviiliyh-teiskunnan valmiuksia.

Meriyhteydet ovat kansallinen välttämättömyys

Suomen talous ja huoltovarmuus ovat sidottuja merenkulkuun: käytännössä koko vienti ja tuonti kulkevat laivoilla. Yli 95 % Suomen ulkomaankaupasta ja yli 94 % tuonnista kulkee meritse — se on fakta, joka määrittää puolustus- ja huoltovarmuuspoliittiset prioriteettimme. Tätä elämää ylläpitävää verkostoa on suojattava ennen kuin se katkeaa.

Mitä opimme Mustanmeren kokemuksista — ja mitä se merkitsee Suomelle

Ukrainan esimerkki osoitti, että iskuilla satamiin, merireitien häirinnällä ja vakuutusmarkkinoiden katkeamisella voi olla dramaattisia vaikutuksia globaaleihin ruokavirtoihin ja toimitusketjuihin. HVK:n selvitys peilaa näitä oppeja Itämereen ja korostaa, että suojattujen merikäytävien muodostaminen yhteistyössä liittolaisten kanssa on realistinen tapa varmistaa tärkeimpien kuljetusten jatkuvuus poikkeusoloissa. Tämä vaatii sekä puolustusvoimien että kansallisen huoltovarmuusjärjestelmän yhteispeliä.

Merivoimien ainutlaatuinen rooli — ennaltaehkäisyä jatkuvaan turvaamiseen

Merivoimat ei ainoastaan reagoi hyökkäyksiin: Se ylläpitää ympärivuorokautista merivalvontaa, tukee satamaturvalli-

suutta, harjoittelee liittolaisten kanssa ja on osa kansallista poolijärjestelmää, joka pitää huoltovarmuuden rattaat pyörimässä. HVK korostaa, että Merivoimat yhdessä Satama- ja Vesikuljetuspoolien kanssa mahdollistavat kauppamerenkulun toimivuuden myös häiriötilanteissa — tämä on strateginen investointi, ei kustannus.

Paikan merkitys — saaristo on puolustajan etu

Suomen rannikko on rikkonainen ja matala — se ei ole este vaan vahvuus puolustajalle. Raportti sanoo selvästi: mahdollisessa merellisessä konfliktissa matala saaristo ja osaaminen miinasodankäynnissä antavat puolustajalle huomattavan edun. Sitä osaamista pitää vaalia, harjoittaa ja modernisoida.

Teknologia, häiriöt ja arjen haavoittuvuudet

Ukrainassa havaittiin myös laaja-alaisia GNSS-häiriöitä ja kybernetti sabotaasitoimia, jotka vaikeuttavat alusten navigointia ja satamien toimintaa. Suomessa Traficomille raportoitu GNSS-häiriöiden määrä on kasvanut — tämä ei ole teoreettinen uhka vaan arjen ilmiö, joka heikentää meriliikenteen varmuutta. Tästä seuraa tarve sekä teknisille vastatoimille että varajärjestelmille.

Huoltovarmuuskeskuksen raportti muistuttaa meitä siitä, että valtion kovan raudan taustalla toimii huomattava joukko osaajia, jotka ovat suurelle yleisölle tuntemattomia mutta Suomelle välttämättömiä. Olen ai-

emminkin kehottanut kutakin meistä ottamaan selvää mahdollisuuksistaan olla mukana HVK:n poolitoiminnassa. Satamapooli, Vesikuljetuspooli ja Maaliikennepooli ovat rakenteita, joiden avulla julkinen ja yksityinen sektori toimivat yhteen. Yhteen hiileen puhalletaan suomalaisen vaatimattomasti, mutta kansainvälisesti vertaituna tehokkaasti. Vastaavan järjestelmän luominen vaatisi monissa muissa maissa melkoisen nipun riihikuivia seteleitä.

Olemme paljon enemmän

Merivoimat on paljon enemmän kuin joukko aluksia ja miehistöjä — ne ovat kansallinen kriittinen kyky, jonka tehtävä on varmistaa, että Suomi pysyy toimivana valtiona myös silloin, kun meri myrskyää tai pahantahtoinen toimija yrittää kuristaa huoltovarmuuttamme.

Siksi juuri sinun pitää liittyä joukkoomme – yhdeksi lenkiksi ankkuriketjussamme.

Vihamielinen operaatio: KARU POHJOLA

Kuvittele toukokuun harmaa aamu, jolloin merialueen radioviestit muuttuvat katkonaisiksi.

Ensimmäisenä päivänä Itämerelle ilmestyy yllättäviä aluevaraustiedotteita harjoituksia varten — laajoja sulkuja, jotka jäävät voimaan toistaiseksi. Aluksilla alkaa satunnaisia GNSS-katkoja; rutiinireitti muuttuukin kuljettavaksi perinteisillä kartoilla, merimerkeillä ja kompassilla. Vakuutusvälittäjät saavat ensimmäiset tiedustelupyynnöt, ja

hinnat nousevat tuntuvasti.

Toisen viikon kuluessa karu todellisuus paljastuu. Kansainvälisillä vesillä alusten pysäytykset ja perusteetomat mutta perusteelliset tarkastukset. Joitakin rahtilaivoja pakotetaan ankkuroitumaan tai kääntymään muille reiteille. Pieni suomalaisvarustamo saa uhkaavan viestin: älkää kuljetako tiettyjä tuotteita, tai laiva ei saa täydennyksiä satamissa. Poliitikkojen puhelinlinjat kuumenevat, ja liittolaisten kartoissa näkyy varautumista yhteisiin merisaattueisiin.

Kuukauden kohdalla kaupan hyllyt alkavat näyttää oudoilta.

Tutuista tuotteista osa myöhästyy, tehtaiden toimitusjonot pitelevät ja polttoaineen hinnat ampaisevat paniikkinouzuun. Energiatoimituksissa näkyy säröjä — ei täydellistä katkosta, mutta riittävästi, jotta sähkön ja lämmön hintavaihtelut tuntuvat kotitalouksissa. Häiriöt toimitusketjuissa johtavat ensimmäisiin lomautuksiin lähikaupoissa.

Kahdessa kuukaudessa päätäjät joutuvat vaikean valinnan eteen: sallitaanko tilanteen eskaloitua ja odotellaan kansainvälisiä vastatoimia, vai toteutaanko kansallisia poikkeusolojen toimia — satamainfrastruktuurin suojelua, meriliikenteen

hajauttamista ja puolustusvoimien valmiuden kohottamista. Vaikutustakuista tulee julkinen puheenaihe; varastonhallinta, vaihtolastit ja kotimaiset kuljetukset nousevat prioriteettilistoille.

Puolen vuoden kuluttua Itämeren reitit ovat muuttuneet. Merialueita valvotaan mustasukkaisen tiukasti, liikkuminen on kalliimpaa ja hitaampaa. Kaikki toivovat, että meri palaisi normaaliin — sillä jokainen päivä, oikeastaan jokainen tunti, merkitsee suoneniskua Suomen taloudelle ja kansalaisten kestokyvylle. ■

TOIMINTASI TURVAAJA.

Varmaa toimintaa kaluston koko elinjaksolle.

Millog on Suomen puolustusvoimien strateginen kumppani, joka ylläpitää maa- ja merivoimien kalustoja sekä ilmavoimien valvontajärjestelmiä niin normaali- kuin poikkeusoloissa.

[MILLOG.FI](https://www.millog.fi)

Millog

f y in

Miksi Merivoimiin?

– Tulevaisuuden puolustuksen aallonharjalla

Tässä lehdessä on hyviä esimerkkejä työskentelystä Merivoimissa. Jokainen niistä tuo esille mielenkiintoisia näkökohtia. Kokonaismielikuvan muodostaminen esimerkkien välityksellä Merivoimista työnantajana on mahdotonta, mutta toivon niiden kuitenkin herättäneen mielenkiintosi Merivoimia kohtaan.

Tässä artikkelissa tuodaan esille Merivoimien nykyisyyttä ja katsotaan lähitulevaisuuteen tehtävienne näkökulmasta. Toivon näiden artikkeleiden käynnistävän tiedonhaun vastaamaan toivomaani kysymykseesi: ”Olisiko Merivoimissa paikka myös minulle?”

Artikkeliin on valikoitu kuvia tarkoituksellisesti ilman että niissä olisi ihmisiä mukana – voisitko sinä nähdä itsesi niissä tulevaisuudessa?

Taktisia tekoja – strategisia vaikutuksia

Merivoimien toiminta ei rajoitu rantaviivaan. Jokainen tehtävä merellä, saaristossa, joukko-osastossa tai esikunnassa – olipa kyseessä aluevalvonta, merikuljetusten suojaaminen tai harjoitus – vaikuttaa koko Suomen turvallisuuteen.

Taktiset teot, kuten meritilannekuvan muodostaminen tai valmiuden ylläpito, voivat tuntua pieniltä, mutta niiden strateginen merkitys ulottuu koko valtakunnan alueelle. Yksinkertai-

sesti: jos Itämeri ei ole turvassa, ei ole Suomikaan. Merivoimat toteuttaa kaikkia Puolustusvoimien lakisäätisiä tehtäviä, toimien Suomen turvallisuuden etulinjassa joka päivä. Tehtävät ovat monipuolisia ja vaikuttavat suoraan arkeemme.

Aloitetaan Suomen sotilaallisesta puolustamisesta – siitä perinteisestä, jatkuvasti ajankoh-
taisesta ensimmäisestä tehtävästä. Merivoimissa se käsittää seuraavia osakokonaisuuksia:

- **Aluevalvonta ja alueellisen koskemattomuuden turvaaminen** – Tärkeää perustyötä 24/7/365 merellä, rannikolla ja myös esikunnissa.
- **Merikuljetusten suojaaminen** – Tiesitkö, että 96–97 % ulkomaan kaupasta kulkee meriteitse? Jos liike merellä pysähtyy, Suomi pysähtyy. Suojaamme merikuljetuksia omalla tavallamme joka päivä, tänäänkin.
- **Joukkotuotanto** – Koulutamme monipuolisesti

niin palkattua henkilöstä kuin sodan ajan joukkojen tarvitsemaa osaavaa reserviä, alkaen monipuolisesta varusmiespalveluksesta.

- **Merellisten hyökkäysten torjunta** – Tarvittaessa tämä on päätehtävämme. Tähän valmistaudumme joka päivä.

Lisäksi:

- **Pohjois-Atlantin liiton yhteinen puolustus** – Jäsenyys Natossa on tuonut Merivoimien toimintaan ja harjoitukseen aivan uusia ulottuvuuksia. Esimerkiksi keväästä 2024 alkaen aluksemme ovat osallistuneet Naton pyryviin alusosastoihin aluksien toimiessa Itämerellä, Pohjanmerellä ja Norjanmerellä. Naton joukkoraken-

Monitoimikorvetti Pohjanmaaluokka – tulevaisuuden meripuolustuksen ydin ja kiinteä osa puolustusjärjestelmää: Näemmekö sinut tämän aluksen miehistössä?

teissa on kymmenkunta tehtävää merellisissä johtoportaisissa ja määrä lisääntyy.

- **Muiden viranomaisten tukeminen** – Esimerkiksi poliisi- tai pelastustoiminnassa osaavat sotakoiramme ohjaajineen tai raivaajasukeltajat ovat kysytyjä virka-aputehtävien toteuttajia monen muun toteuttajan ohella. Muistatko Baltic Connector -kaasuputki tai Est-Link -kaapelirikot? Olimme siellä.
- **Kansainvälisen avun antaminen ja vastaanottaminen** – Esimerkiksi voimakaat maanjäristykset, kuten Turkissa helmikuussa 2023, voivat osallistaa myös meitä Merivoimissa osana Puolustusvoimia, vaikka materiaaliavun tuottamisen kautta.
- **Osallistuminen kansainväliseen sotilaalliseen kriisinhallintaan** – Merivoimat ovat osana operaatiot Aspida ja Iriniä. Palkattua henkilöstöämme ja reserviläisiämme on mukana myös muissa kriisinhallintaoperaatioissa.

Kansainvälisyys on arkea – myös rannikolla

Nato-jäsenyyden myötä kansainvälinen yhteistyö on laajentunut laivastojoukkojen ohella yhä vahvemmin myös rannikkojoukkoihin. Merivoimat järjestää ja osallistuu säännöllisesti yhteisiin harjoituksiin, kuten Freezing Winds ja BALTOPS, joissa toimim-

me osana monikansallisia taisteluosastoja. Tehtävät myös kotimaan esikunnissa ja joukko-osastoissa ovat saaneet vahvasti väriä Nato-jäsenyyden myötä.

Kahden ja monen välinen yhteistyö Ruotsin, Viron, Yhdysvaltojen ja muiden Nato-maiden kanssa on tiivistä ja jatkuvaa – niin harjoituksissa kuin kriisinhallintaoperaatioissa.

Jos haluat nähdä maailmaa ja tehdä töitä kansainvälisessä ympäristössä pukukoodeja sen kummempia miettimättä, Merivoimat on sinua varten: meillä on sinulle maastopuku tai meritaisteluasu, siviilitehtävissä myös siviiliasu on vaihtoehto.

Merivoimat uudistuu – ja sinä voit olla osa sitä

Suomen Merivoimat poikkeaa useista muista merivoimista, esimerkiksi varsin uniikki saaristo ja syvyydeltään kovin matalat aluevetemme asettavat omat osaamisvaatimuksensa. Keskeinen materiaalimme on hankittu tähän toimintaympäristöön. Puolustusratkaisumme rannik-

ko- ja laivastojoukkojen myötä on myös varsin poikkeuksellinen. Listaa voisi jatkaa. Elämme kuitenkin Merivoimissa historiallista murrosvaihetta. Uutta kalustoa ja teknologiaa otetaan käyttöön ennen näkemättömällä tahdilla, esimerkiksi:

- **Pohjanmaa-luokan monitoimikorvetit** ovat rakenteilla Raumalla. Ne eivät ole pelkkiä laivoja, vaan koko puolustusjärjestelmään liitettäviä suorituskykypaketteja – Pohjanmaa-luokan alukset eivät ole vain turhaa uhoa!
- **Rannikkojoukoille** hankitaan uutta tykistöä sekä kalustoa liikkumiseen, vaikuttamiseen ja suojautumiseen – halu palvella rannikkojoukoissa on suuri tehtävien monipuolisuuden ja upean toimintaympäristön vuoksi.
- **Miehittämättömät järjestelmät ja tekoöly** ovat kiinteä osa tulevaisuuden taistelutapaa. Löytyykö sinul-

NATO MARITIME COMMAND

Miehittämätön meridrooni: Näemmekö sinut kehittämässä tämän teknologian käyttöä?

PAULI VINE

*Saariston kallioranta – haastava mutta kaunis toimintaympäristö:
Näemmekö sinut täällä johtamassa tai osana joukkoa?*

ta pelisilmää ja kiinnostusta teknologiaan? Jos vastasit kyllä, tässä voisi olla seuraava mahdollisuutesi laajentaa osaamistasi.

Tule mukaan – Merivoimat tarvitsee sinua

Tässäkään artikkelissa en onnistunut avaamaan Merivoimien kokonaisuutta työnantajana. Käsittelemättä jäivät esimerkiksi kaikkien toimialojemme (henkilöstö-, sotilastiedustelu-, operatiivinen-, logistiikka-, suunnittelu-, johtamisjärjestelmä- koulutus-, talous-, oikeudellinen-, tarkastus-, sotilasmusiikki-, turvallisuus- ja viestintätoimiala) tuomat mahdollisuudet työskennellä eri henkilöstöryhmissä (upseeri, erikoisupseeri, opistoupseeri, aliupseeri, siviili) Merivoimissa.

Katse horisonttiin. Suomen saaristo on Euroopan suurin ja sen kymmenentuhannetsaaret ja

luodot tarjoavat toimintaympäristön, jota ei läheltä löydy. Itämeren arktiset olosuhteet – jääpeite, pimeys ja karikkoiset väylät, toisinaan huikean kaunis auringonpaiste rasvatyynen veden yllä – tekevät tehtävistä ainutlaatuisia ja palkitsevia. Voisiko työpaikka olla kauniimpi kuin sumuinen kallioranta auringonnousussa, ainakin silloin, kun ei sada vaakatasossa? Kaikki joukko-osastomme ovat meren äärellä tai hyvin lähellä merta, kuten useimmat harjoitusalueemme, joten esikunnissakin olevat pääsevät halutessaan meren makuun.

Tämä kaikki tuntuu ainakin minusta todella hienolta, mutta näin ei ehkä ole kaikkien osalta – omien mieltymyksiensä sekä Merivoimien tarjoaman työn ja työympäristön yhteensovittamisen pohtiminen on tärkeää tehdä avoimin silmin ja rohkein mielin. Mikäli yhteiset siteet löytyvät, niin Merivoimat tarjoaa mah-

dollisuuden olla mukana rakentamassa uutta ja kehittämässä nykyistä vahvaa tekemistä.

Merivoimien eri työpisteissä on yleisesti hyvä työilmapiiri. Tehtävästä riippuen tarjoamme laajan kirjon erilaisia tehtäviä- ja urapolkuja sekä tuemme henkilöstömme kehittymistä - koulutamme kyllä työssä tarvittavat tiedot ja taidot. Tarjoamme joustavuutta työtehtävien tekemisessä sekä eri elämäntilanteissa työn ja vapaa-ajan yhteensovittamista. Työtä pelkäämättömille työskentely Merivoimien etelä-Suomi-painotteisissa tehtävissä on loistava mahdollisuus, asenne ratkaisee.

Meillä on paikka sinulle, me kaikki teemme tärkeää työtä henkilöstöryhmästä riippumatta. Merivoimissa olet mukana rakentamassa tulevaisuuden merellistä puolustusta. Tee tulevaisuudestasi merellinen. ■

Hannu Roponen

Komentaja Hannu Roponen

Merivoimien henkilöstö

– *Lähes puolitoistatuhatta osaajaa*

Merivoimissa työskentelee noin 1440 palkattuun henkilökuntaan kuuluvaa osaajaa. Henkilöstö muodostuu upseerien, erikoisupseerien, opistoupseerien ja aliupseerien sotilastehtävistä sekä eri tasoisista siviilitehtävistä. Siviilityöntekijöitä on lähes 15 prosenttia, eli reilu parisataa henkilöä.

Työskentely Merivoimien sotilas- ja siviilitehtävissä on monipuolista ja työympäristöt vaihtelevia. Merivoimat tarjoaa myös useita erilaisia polkuja kansainvälisiin tehtäviin. Toiminta liittolaisten kanssa on jokapäiväinen osa Merivoimissa työskentelyä myös kotimaassa.

Kaikkien työntekijöiden urapolkuja tuetaan ja ammatillista osaamista laajennetaan suunnitelmallisesti. Täydennyskoulutuksella taataan osaaminen, kun toiminta- ja työympäristö muuttuu, uusia järjestelmiä otetaan käyttöön tai henkilö siirtyy toiseen tehtävään. Lisäksi eri kielten osaamista kehitetään.

Merivoimille määrättyjen tehtävien suorittaminen sekä

merellinen toimintaympäristö asettavat korkeat vaatimukset Merivoimien henkilöstölle ja henkilöstöjohtamiselle. Henkilöstöjärjestelmän tavoitteena on, että Merivoimissa työskentelee määrältään, laadultaan ja tahdoltaan riittävä henkilöstö, joka varmistaa tehtävien toteuttamisen kaikissa valmiustiloissa niin kotimaassa kuin ulkomailla. Tavoite on saavutettu hyvin. Merivoimien henkilöstö on ammattitaitoista ja osaavaa, ihmiset viih-

tyvät tehtävissään ja Merivoimien työilmapiiri on tutkitusti myönteinen. Lisäksi työntekijät arvostavat kilpailukykyistä peruspalkkaa yhdistettynä työsuhteen varmuuteen sekä joustavia työolosuhteita ja monipuolisia työtehtäviä. Merivoimien henkilöstö myös laajalti jakaa Puolustusvoimien yhteisen arvoperustan: isänmaallisuuden, ammatitaidon, oikeudenmukaisuuden, vastuullisuuden, luotettavuuden ja yhteistyön.

Kiinnostuitko?

Lisätietoa internetistä **upseeriksi.fi** tai **pvrekry.fi** sekä Puolustusvoimien ja merivoimien sosiaalisen median kanavilta. Kaikki avoimet työpaikat ilmoitetaan myös **valtiolle.fi** -sivustolla.

Ihmisiä Merivoimien palveluksessa

Kolme tarinaa: Linnea, Klaus ja Jani-Juhani

Sotilaslakimies Linnea Ekholm

Sotilaslakimiehenä Nato-Suomessa

Mualla työskentelevät juristikollegat, Puolustusvoimien työntekijät ja äitini usein kyselevät, että miten tällaiseen tehtävään päädytään ja mihin Puolustusvoimat edes tarvitsee juristeja. Oma uratarinani ei kieltämättä ole ehkä kaikkien tyypillisin. Valmistumisen kynnyksellä keväällä 2022 suoritin maisterikurssia, joka käsitteli aseellista voimankäyttöä kansainvälisessä oikeudessa. Olin tässä vaiheessa täysin uppoutunut kansainvälisen oikeuden teoriaan ja historiaan ja keskustelin uravaihtoehtoistani vastuupettajana toimivan tutkijatohtorin kanssa, joka suosittelee hakeutumista puolustushallintoon. Tämä vaihtoehto ei ollut aiemmin käynyt mielessäkään puhtaasta tietämättömyydestä johtuen enkä ollut tosisani harkinnut kuin akateemista tai diplomaattista uraa ennen tuota keskustelua. Eräänä aamuna istuimme luentosalissa ja seurassimme uutista, että Venäjä on hyökännyt Ukrainaan.

Minulle tuli yksi hyvää syy lisää lähteä suorittamaan palvelusta ja ehkä osaamisellenikin löytyisi jotain käyttöä. Pohdin asiaa sen päivän ja lähetin hakemuksen seuraavana aamuna. Jostain piti aloittaa.

Valmistuin samana kesänä ja aloitin sitten palveluksen heinäkuussa Maasotakoulussa. Haminassa en valitettavasti osoittautunut kovin kummoiseksi sotilaspoliisiksi, mutta onneksi kaikkien ei tarvitse olla hyviä kaikessa ja minulle keksittiin sopivampaa käyttöä, kun pääsin lakimieskokelaaksi Maasotakoulun esikuntaan Lappeenrantaan. Kokelasjakson aikana tapasin ensimmäistä kertaa nykyisen kollegani, jonka kehotuksesta lähetin Merivoimiin avoimen työhakemuksen. Kotiutumisen jälkeen sainkin ensin määräaikaisen viran ja vuoden 2025 alussa vakituisen viran, kun Merivoimiin haettiin Nato-jäsenyyden myötä uutta lakimiestä.

Tehtävänkuvaukseni mukaan olen kansainvälisten asioi-

den ja koulutuslakimies ja suuntauduin opinnoissani nimenomaan kansainväliseen oikeuteen, mutta oikeastaan teen sen lisäksi milloin mitään yleisjuridiikkaa. En ajatellut, että minusta tulisi generalisti, mutta yhteiskunnan ajatellaan oikeudellistuvan ja pöydälleni tuleekin mitä eriskummallisimpia aiheita, joihin kaivataan oikeudellisia neuvoja. Työni monipuolisuus jaksaa ihmetyttää ja tylsää ei ole vielä tullut. Utelias mieli, huumorintaju ja työyhteisön tuki ovat tässä tehtävässä iso voimavara. Perehdyn edelleen viikoittain täysin uusiin asiakokonaisuuksiin ja esimieheni, johtava sotilaslakimies Antti Lehmusjärvi onkin sanonut, että vain ensimmäiset kymmenen vuotta ovat vaikeimmat, sitten suuri osa asioista on ainakin keran tullut vastaan (mutta huom. ei kaikki). Minun ensimmäiset kymmenen vuotta tulevat täyteen syksyllä 2033, joten tylsää tuskin tulee pitkään aikaan, jos koskaan.

Komentaja Klaus Ericsson

Airistolta Atlantille

Jos joku olisi kertonut vuosituhatosen alussa Airistolla seilaavan Helsinki-luokan ohjusveneen vastavalmistuneelle tykistöupseerille, että palvelen aikanaan suunniteltutehtävissä Naton *Naval Striking and Support Forcesin* esikunnassa Portugalissa, olisin saattanut epäillä unohtaneeni laittaa herätyskelloni soimaan

edellisenä iltana.

Olen halunnut ja saanut palvelella omassa puolustushaarassani ja tähänastinen urapolkuni Merivoimissa sisältääkin tähän liittyen meriupseerin uralle perinteisiä elementtejä. Ensimmäiset kymmenen vuotta kuluivat eri aluksilla ohjusveneen ja ohjusviirikön päällikön tehtäviin saakka.

Laivueissa tehtiin aktiivisesti kansainvälistä yhteistyötä erityisesti Ruotsin merivoimien kanssa. Tämä yhteistyö antoi sysäyksen kansainvälisiin tehtäviin ja toimintakulttuuriin, joka on seurannut minua näihin päiviin saakka.

Urani ”keskimäinen vuosikymmen” kului operatiivisen alan tehtävissä joukko-osastos-

sa ja puolustushaaran esikunnassa. Venäjän toimeenpanema Krimin laiton valtaus muutti toimintaympäristön myös Itämerellä peruuttamattomalla tavalla ja teki selväksi, kuinka tärkeää työtä teemme Isänmaan hyväksi Merivoimissa yhdessä kumppaniemme ja nykyään liittolaisiemme kanssa.

Olen saanut mahdollisuuden palvella useita kertoja merellisissä kriisinhallintatehtävissä Intian valtamerellä ja Vä-

limerellä osana Euroopan Unionin operaatioita. Nämä pitkät perheestäni erillään viettämäni ajanjaksot ovat kasvattaneet minua paljon upseerina ja ihmisenä. Olen pyrkinyt näitä oppoja parhaani mukaan jalkauttamaan kotimaassa ja kannustan kaikkia hakeutumaan kriisinhallintatehtäviin edes kerran uralaan.

Nykyisessä tehtävässäni olen päässyt suunnittelemaan ja toimeenpanemaan liittou-

man lentotukialus- ja maihinousuosastojen toimintaa koko NATO:n vastuualueella. Lukuisat ja vaativat yhteysupseeritehtävät ovat kehittäneet ammattitaitoani liittouman operatiiviseen suunnitteluun ja vaikuttamiseen liittyen.

Ymmärrettävästi pitkälle uralle mahtuu niin työntä kuin myrskyä ja juuri siksi suosittelen lämpimästi meriupseerin monipuolista ammattia ja uraa Merivoimissa.

Nato-englantia ja ihmeellisiä lyhenteitä. Sohvin vinkit.

PLS arrive NLT 09:00LT IOT pack = Ystävällisesti saapukaa paikalle viimeistään kello 09.00 paikallista aikaa, jotta ehditte pakkaamaan.

Tervetuloa lyhenteiden maailmaan. Suomalaiset pärjäävät yllättävän hyvin kansainvälisessä lyhenneviidakossa, eikä rallienglantia tarvitse nolostella. Sohvi Siponmaa Merisotakoulusta on opettanut englantia sotilaille yli 30 vuoden ajan, ja nähnyt kielitaidon kehityksen läheltä.

Englannin kieli ja lyhenteet ovat nousseet keskeiseen rooliin Suomen liittyttyä Natoon. Yhteistyö kansainvälisten kumppanien kanssa on lisääntynyt merkittävästi, ja englanti toimii yhteisenä kielenä operatiivisessa viestinnässä, koulutuksessa ja yhteisharjoituksissa. Lyhenteet ovat osa sotilaskielen tehokkuutta – ne tiivistävät monimutkaisia käsitteitä ja nopeuttavat viestintää tilanteissa, joissa aikaa ei ole hukattavaksi.

Sohvin mukaan Nato-Suomessa sotilaiden englannin taito on huomattavasti parempi

kuin vielä 1990-luvun alussa. Englannin käyttö on arkipäiväistänyt Puolustusvoimissa, ja erityisesti nuoret suhtautuvat vieraan kielen käyttöön rohkeammin. Silti sotilaskielen lyhenteet ja erikoistermit voivat aiheuttaa rima-kauhua ja paineita – jopa kokeneille.

Lyhennekammos voi helpottaa yksinkertaisella keinolla: **kysy heti, kun jokin lyhenne on vieras**. Oman sanaston tai lyhennelistan ylläpitäminen auttaa, ja kun uusia sanoja toistelee puheessa ja kirjoituksessa, ne jäävät mieleen kuin itsestään.

Sohvin kolme vinkkiä sotilasenglantiin:

- 1. Lyhenteet:** Uskalla kysyä heti, jos et tiedä. Älä koskaan teeskentele ymmärtäväsi.
- 2. Kirjoittaminen:** Vähemmän on enemmän. Mene suoraan asiaan - älä jaarittele.
- 3. Keskustelu:** Älä jännitä kielioppia. Tärkeintä on tulla ymmärretyksi - lopputulos ratkaisee.

Sohvia haastatteli 17.10.2025 komentaja Matti Linteri

Ylipursimies Jani-Juhani Pekkarinen

Taistelualusten kansilta esikuntien kansille

Merivoimissa aliupseerien palvelus- ja uramahdollisuudet ovat kehittyneet huimasti kuluneen kymmenen vuoden aikana. Erittäin vuodelta 2020 jälkeen aliupseeritehtävien vaatavuusaste on noussut laajasti. Tähän on vaikuttanut osaltaan liittoutuminen ja Merivoimien suorituskykyjen voimakas kehittäminen, mutta myös henkilöstöryhmien välisen yhteistyön vahvistuminen.

Aloitin aliupseeriurani aluspalveluksessa Rannikkolaivastossa. Merkittävimmän ajan palvelin taisteluväline- ja asealan tehtävissä Rauma-luokan ohjusveneillä, edeten aluksen tykkimestariksi. Aluspalveluksen aikana minulla oli mahdollisuus kehittää ammattitaitoani nousujohteisesti ja monipuolisesti. Mestarikurssin ja mestariuden myötä avautui mahdollisuus kehittää alusluokan suorituskykyä ja toimia nuoremman henkilöstön mentorina sekä perusyksikön työpaikkaohjaajana. Mieleenpainuvinta oli erikoisalan johtaminen ja kehittäminen. Hohdokkaimpiin hetkiin lukeutuu erityisesti vaativat meritorjuntaohjussammunnat ja erikoisalan vahva

keskinäinen yhteisöllisyys. Ajanjaksoon liittyy vahvasti myös osaamisen hankkiminen ja tehtävät monikansallisessa ympäristössä, kuten Yhdysvaltain merivoimien Senior Enlisted Academy -kurssin ja Nato Schoolin aliupseerien johtamiskurssien suorittaminen.

Yli kuudentoista aluspalveluksessa vietetyn vuoden ja taistelualusten kansilla tehdyn työn jälkeen siirryin Rannikkolaivaston esikuntaan. Palvelin lähes neljä vuotta palkatun henkilöstön koulutuksen ja osaamisen parissa sekä osallistuin lai-

vastajoukkojen kokonaisvaltaisen taistelun kehittämiseen. Samaan ajanjaksoon osui yksi mieleen painunut työtehtävä pohjoismaisen NORDEFECO-työryhmän vetäjänä. Johtamani ryhmä kehitti Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan aliupseerien ammatikuntaa suorituskyvyn ja kompetenssin näkökulmista. Lopputuloksena keskinäinen yhteistyö ja vuoropuhelu pohjoismaisten merivoima-aliupseerien välillä tiivistyi ja lujittui vahvasti.

Vuoden 2024 syksyllä siirryin Merivoimien esikuntaan esikuntamestarin tehtävään. Nykyinen

tehtävä painottuu vahvasti merivoimallisen harjoitustoiminnan suunnitteluun, aliupseeriston täydennyskoulutuksen kehittämiseen sekä arviointitoimintaan henkilöstöosastolla ja vuoden 2026 alusta perustettavalla koulutusosastolla.

Osaltani lähemmäs 25 vuo-

den palvelusura on johdattanut mitä moninaisimpien sivupolkujen ja työtehtävien myötä nykyhetkeen, jossa kansainvälinen toiminta ja kanssakäyminen on arkipäivää. Samalla aliupseerien työtehtävien haasteellisuus, moninaisuus ja vaikeus on lisääntynyt hui-

masti. Merivoimien aliupseeristö vuonna 2025 on osaavaa väkeä, joka suhtautuu palvelukseen Isänmaalle ja työtehtäviin vahvalla varmuudella ja arvostuksella. On hienoa olla mukana ja osallisena tekemässä arvokasta ja arvoperustaista työtä Merivoimien hyväksi. ■

Aliupseerien tehtäväkenttä on laaja.

Jasmin Kujander ja Ella Sirva

Laivasto työpaikkana

Rannikkolaivaston tärkeimmät tehtävät ovat valmiuden ylläpitäminen, alueellisen koskemattomuuden turvaaminen, meriliikenteen suojaaminen, merellisten hyökkäysten torjuminen, sekä varusmiesten ja reserviläisten kouluttaminen. Rannikkolaivasto työllistää yli 500 sotilasta ja siviiliä eri tehtäväalueilla, jotka kaikki työskentelevät näiden yhteisten päämäärien saavuttamiseksi.

ELLA HAATAJA, PUOLUSTUSVOIMAT

Puolustusvoimissa työskentelee eri sotilasviroissa työskenteleviä henkilöitä: upseerit, erikoisupseerit, opistoupseerit, aliupseerit ja sopimussotilaat. Näiden henkilöstöryhmien lisäksi Puolustusvoimissa työskentelee siviilihenkilöstöä. Kaikissa Puolustusvoimien viroissa vaatimuksena on suomen kansalaisuus ja täysi-ikäisyys. Näiden lisäksi on henkilöstöryhmiä riippuen myös muita kelpoi-

suusvaatimuksia, muun muassa koulutustaustan osalta.

Sotilaaksi Rannikkolaivastoon?

Upseerit työskentelevät johto-, suunnittelu- ja koulutustehtävissä. Tehtäväkierto ja runsas täydennyskoulutus ovat osa jokaisen upseerin uraa, ja enenevässä määrin myös kansainväliset tehtävät ovat osa upseerin tehtäväpolkua. Upseeriksi hakeudutaan Maanpuolustuskorkeakoulun kautta. Upseerin koulutus on mukana kevään yhteishaussa muiden hakukohteiden tapaan.

Mikäli olet halukas palvelemaan upseerina Rannikkolaivastossa, on se mahdollista hakeutumalla Merivoimien koulutusohjelman Laivasto-opintosuunnalle. Laivasto-opintosuunnalla opintojen pääpaino on merenkulussa, sekä valvonta-, johtamis- ja asejärjestelmissä. Laivasto-opintosuunnan sotatieteiden kandidaatti voi työskennellä esimerkiksi taistelualuksen alajupseerin tai merenkulkuupseerin tehtävässä.

Lisätietoa upseerin urasta ja hakeutumisesta löytyy upseeriksi.fi sivustolta.

Erikoisupseeri on oman erikoisalan korkeakoulutettu ja johtajakoulutuksen (AUK/RUK) käynyt asiantuntija. Rannikkolaivaston erikoisupseerin tehtävien kelpoisuusvaatimus on suoritettu tehtävään soveltuva insinöörin tai diplomi-insinöörin tutkinto. Rannikkolaivaston erikoisupseerin tehtäviä on kone-, sähkö- ja järjestelmälalta,

ja tehtävät sijoittuvat pääosin niin taistelu- kuin huoltoaluksille, mutta myös laivueiden esikuntiin ja Rannikkolaivaston esikuntaan.

Koneupseerin tulee olla merenkulun insinööri (AMK), ja hänen tehtävässä vastataan osana konejoukkuetta aluksen koneiden huollosta ja kunnossapidosta, ja osallistutaan konealan koulutukseen. Sähköinsinööriksi voit hakeutua, jos olet suorittanut sähköalan insinööriopinnot (sähkövoimatekniikka, automaatiotekniikka tai sähkö- ja automaatiotekniikka (AMK). Sähköinsinööri vastaa oman vastualueen mukaisista sähkö- ja automaatiojärjestelmistä, sekä johtaa niiden huolto- ja kunnossapitotyöt. Järjestelmäinsinööriksi voit hakeutua, jos olet suorittanut esimerkiksi tietotekniikan, tietoliikenteen, automaation tai elektroniikan insinööriopinnot (AMK). Järjestelmäinsinööri on aluksen järjestelmien sekä tietoverkkojen asiantuntija ja ylläpitäjä, ja hän osallistuu järjestelmien kunnossapidon suunnitteluun ja ohjaukseen.

Erikoisupseeriksi voit hakeutua valtiolle.fi-sivustolla, jossa voit tehdä hakuvahdin itseä kiinnostaviin tehtäviin.

Aliupseerit Rannikkolaivastossa työskentelevät ammatti-, koulutus-, työnjohto-, esimies- ja asiantuntijatehtävissä maalla ja merellä. Aliupseerin täydennyskoulutus on koko uran mitaista, alkaen perustason opinnoilla aina mestaritason opin-

Erikoisupseerit työskentelevät esimerkiksi alusten konehuoneissa.

PUOLUSTUSVOIMAT

toihin, jotka valmistavat vaativimpiin aliupseerin tehtäviin. Tämän lisäksi oman erikoisalan sisällä on runsaasti täydennyskoulutusta, jolla pääsee syventämään entisestään omaa osaamistaan. Rannikkolaivaston aliupseerin tehtävät sijoittuvat pääosin taistelu- ja huoltoaluksille, jonka lisäksi aliupseerina voi palvella esikunnassa tai maaorganisaatiossa.

Aliupseeriksi hakeutuessa tulee olla suoritettuna toisen asteen tutkinto, sekä aliupseeri- tai reserviupseerikurssi. Kuitenkin myös miehistökoulutettujen on mahdollista hakeutua aliupseereiden tehtäviin. Aliupseerien tehtäväkenttä on laaja ja monipuolinen. Aluksella

voit työskennellä muun muassa aluksen ohjaamossa merenkulkualan tehtävissä, konevalvonnassa kone- tai sähköalan tehtävissä, keittiössä talousaliupseerina, tai keskuksessa järjestelmä-, operaattori-, taisteluväline- tai viestialiupseerin tehtävissä. Tämän lisäksi aluksen kunnossapidosta huolehtii aluksen pursimies. Maaorganisaatiossa voit työskennellä muun muassa kouluttajana, opetusaliupseerina, tai huolehtia varuskunnan vartioinnista sotilaspoliisialiupseerina.

Aliupseeriksi voit hakeutua valtiolle.fi-sivustolla, jossa voit tehdä hakuvahdin itseä kiinnostaviin tehtäviin.

Sopimussotilaaksi voi hakeutua esimerkiksi oman varusmiespalveluksen päätteeksi. Sopimussotilaan tehtävät ovat määräaikaisia tehtäviä, ja sopimussotilasjärjestelmä perustuu Puolustusvoimien tarpeeseen tuottaa nuorta ja osaavaa reserviä poikkeusolojen tarpeisiin. Tehtävään valittaessa tarkastellaan varusmiespalveluksen ja siviilissä kartutettua osaamista, sekä henkilökohtaisia ominaisuuksia. Sopimussotilaat toimivat kouluttajan tehtävissä eri erikoisaloilla aluksilla ja maaorganisaatiossa. Sopimussotilana pääset tutustumaan, millaista työskentely Puolustusvoimilla on, ja se on erinomainen tie mahdolliselle sotilasuralle.

Siviilitehtävät Rannikkolaivastossa

Rannikkolaivaston siviilihenkilöstö työskentelee pääosin Rannikkolaivaston esikunnassa, tai Materiaalikeskuksessa varastoalan tehtävissä. Rannikkolaivaston siviilitehtävien tehtäväkenttä on laaja ja monipuolinen, ja näissä tehtävissä työskentelee alan ammattilaiset.

Siviilitehtävien koulutus- ja kokemusvaatimus määräytyy tehtävän mukaan, ja heiltä ei vaadita suoritettua varusmiespalvelusta. Rannikkolaivaston siviilitehtävissä työskennellään muun muassa varastonhoitajan, talouspäällikön, hankintasihteerin, ajojärjestelijän sekä työaika-kirjanpidon ja palkkahallinnon tehtävissä. Tämän lisäksi Rannikkolaivastossa voi työskennellä siviilinä tiedonhallinnan sihteerin, tiedotussihteerin (viestintä), henkilöstösuunnittelijan ja koulutussihteerin tehtävissä.

Työskentely Rannikkolaivastossa

Rannikkolaivastossa vallitsee hyvä yhteishenki ja tehtävät pyritään hoitamaan mahdollisimman laadukkaasti. Laivastossa on myös paljon perinteitä, jotka tuovat koko henkilöstön yhteen, kuten vuosipäivän vieto ja pikukujoulut. Henkilöstöryhmästä

riippumatta jokaisen työpanosta arvostetaan ja ymmärretään jokaisen työpanoksen tärkeys saavuttaaksemme yhteisen tavoitteen merellisen turvallisuuden eteen.

Puolustusvoimat tarjoaa monia etuuksia työntekijöilleen. Esimerkiksi mahdollisuus käyttää kaksi tuntia työaikaa viikossa liikuntaan, sekä ilmaisia tai työntekijöille tuettuja liikunta- ja palvelu mahdollisuuksia. Kattava työterveys on järjestetty työpaikalla ja palvelut toimivat sujuvasti. Puolustusvoimat tarjoavat erilaista täydennyskoulutusta kaikille henkilöstöryhmille ja omaa osaamista kannustetaan kehittämään. Lisäksi työntekijöille tarjotaan vuokratuettuja palvelusuhdeasuntoa ja virkistysalueita vapaa-ajan käyttöön. Puolustusvoimat käyttävät myös aktiivisesti sisäistä liikkuvuutta, jota kautta voi hakeutua vaativampiin tehtäviin tai esimerkiksi toiseen puolustushaaraan töihin.

Rannikkolaivastosta on mahdollista päästä myös erilaisiin kansainvälisiin tehtäviin. Palkatun henkilöstön on mahdollisuus ilmoittaa kiinnostuksensa Puolustusvoimien kansainvälisiin tehtäviin. Merivoimat miehittävät monia merellisiä operaatioita eri puolilla maailmaa. Lisäksi NATO:n myötä kansainväliset

tehtävät ja mahdollisuudet tulevat kasvamaan. Esimerkkinä Miinantorjunta-alue MHC Vahterpään liittäminen osaksi Naton pysyvää merellistä miinantorjunta-alusosastoa keväällä 2024. Vahterpään osallistuminen osastoon oli ensimmäinen kerta, kun Suomi oli mukana Naton pysyvissä tehtävissä.

Merivoimissa on käynnissä Laivue 2020 -hanke, jonka myötä Rannikkolaivastoon tulee 2020-luvun lopussa neljä uutta **Pohjanmaa-luokan monitoimikorvetta**. Monitoimikorvetti on sota-alue, joka pystyy toteuttamaan tehokkaasti merivoimien monet tehtävät merellä ympäri vuoden. Merivoimien uudet Pohjanmaa-luokan alukset ovat välttämätön osa meripuolustusta. Niillä torjutaanerialueelta tulevat hyökkäykset ja turvataan tärkeät kohteet merellä ja saaristossa. Uusia korvetteja varten tarvitaan myös lisää henkilöstöä. Varsinkin uusia aliupseereita tullaan rekrytoimaan uudelle alusluokalle esimerkiksi operaattori-, merenkulku-, ja laivasähköaliupseerin tehtäviin. Uusien korvettien tehtäviä tulee hakuun seuraavien vuosien aikana useampia. Kannattaa pitää tehtäviä silmällä, jos kiinnostus uusiin ja moderneihin aluksiin heräsi. ■

Lisätietoja

puolustusvoimat.fi
merivoimat.fi/rannikkolaivasto
valtiolle.fi

maanpuolustuskorkeakoulu.fi
upseeriksi.fi

Kone-, sähkö- ja järjestelmäalan taitajat, huomio

- Merivoimat kutsuu

Tiesitkö, että Puolustusvoimissa on yli 3000 aliupeerin tehtävää eri aloilla? Merivoimissa tehtävät painottuvat vahvasti kone-, sähkö- ja järjestelmäpuolelle, merenkulkualaa unohtamatta.

Näihin tehtäviin tarvittavat toisen asteen tutkinnon lisäksi suoritetun varusmiespalveluksen, jossa olet hankkinut aliupeerin tai

reservin upseerin koulutuksen. Tämä on mahdollista myös naisille naisten vapaaehtoisen asepalveluksen kautta.

Merivoimissa työympäris-

tö on uniikki: työpaikkasi liikkuu eri puolilla saaristoa ja Itämeren, ja käsittelet laitteita ja järjestelmiä, joista monia ei muualta löydy. Kaikkea ei tarvitse osata he-

Palveluksessa maalla ja merellä

Navigointi- ja kommunikointilaitteet

Konehuone-laitteet

Integroidut palo- ja kaasuilmoitin-järjestelmät

Poistumisopasteet, turva- ja yhdistelmävalot

Säiliömittaus- ja lastausvarret teollisuudelle

Erikoiselektronikka puolustusvoimille

SIMRAD

ANSCHÜTZ

AUTRONICA
FIRE AND SECURITY

amot

KONGSBERG

SCAN
ANTENNA®

OPW Fluid Transfer Group
Europe A.S.

Pfannenberg
FILTER TECHNOLOGY FOR INDUSTRY

e2S
warning signals

KANON
LOADING EQUIPMENT

SKIPPER **Honeywell**

AT-Marine Oy

atmarine.fi

Taisteluvälinealiupseeri ylikersantti Kauppi työskentelee ohjusveneellä.

LEO VÄISÄNEN, PUOLUSTUSVOIMAT

ti alussa, sillä Merivoimat kouluttaa sinut tehtävääsi ja sinulla on mahdollisuus edetä koulutuspolkua mestaritasolle asti. Toisen asteen ammattitutkinnon suorittaneilla taitajilla on vahva pohja moniin tehtäviin Merivoimissa.

Taisteluvälinealiupseeriksi ohjusveneelle

Ylikersantti Niklas Kauppi haki varusmiespalveluksensa jälkeen sopimussotilaaksi ohjusvene Torniolle. 3-6 kuukauden sopimussotilaspestejä voi hakea jo varusmiespalveluksen aikana. Työkaverien innostamana Kauppi tutki avoinna olevia aliupseerin tehtäviä ja haki – ja tuli valituksi - ohjusvene Tornion toisen taisteluvälinealiupseerin tehtävään.

– Asealan valmis ammattilainen ei tarvinnut olla, mutta kokemus taisteluvälinealasta varusmiespalveluksessa on tie-

tysti hyödyksi. Aluksille voi hakea moninaisilla taustoilla niin laivastosta kuin maaorganisaatiosta, Niklas Kauppi kertoo.

Kauppi työskentelee kaikkien merivoimien käytössä olevien asejärjestelmien kanssa, joten tutuksi ovat tulleet niin laivatykki, merimiinat kuin ohjuksetkin.

– Parasta tässä ammatissa on laivatykistön jylinä ja työkaverit, porukka, josta tulee monelle kuin toinen perhe, sanoo Kauppi.

Merivoimat on aktiivisesti mukana myös rekrytointitapahotumissa. Tule tutustumaan varusmiespalvelukseen ja uramahdollisuuksiin osastoillemme – ammattitaidolla tulevaisuuteen myös Puolustusvoimissa!

Mitä aliupseereilta odotetaan?

– Suoritettua toisen asteen tutkintoa

- Reservin upseerin tai aliupseerin koulutusta
- Hyvää fyysistä kuntoa (juoksutesti)
- Suomen kansalaisuutta
- Valtion virkaan vaadittavaa yleistä kelpoisuutta

Miten aliupseeriksi?

Aliupseeriksi voit hakeutua valtiolle.fi (linkki avautuu uuteen ikkunaan)-palvelussa. Aliupseerin ura alkaa enintään viiden vuoden määräaikaisuudella, jonka jälkeen on mahdollista tulla nimitetyksi vakituiseen virkaan. Monilla polku aliupseeriksi alkaa heti varusmiespalveluksen jälkeen sopimussotilaan tehtävästä, jossa toimitaan yleensä 6–12 kuukautta.

Katso mitä tehtäviä tällä hetkellä on haussa: Aliupseerit ovat vahvan suorituskyvyn ylläpitäjiä – pvrekry.fi

Tiina Tenkanen

Viestintäkoordinaattori, Rannikkoprikaati

Kouluttajan työ on askel työuralle Puolustusvoimissa

Aliluutnantti Antti Vuorensola työskentelee kouluttajana Rannikkoprikaatin Merikompaniassa.

– Tässä työssä pääsee jakamaan oppimaansa tietoa, tekemään fyysisiä töitä ja seuraamaan varusmiesten kehittymistä koulutuksen aikana, Vuorensola kertoo työn hyvistä puolista.

Kun Vuorensola aloitti varusmiespalveluksensa heinäkuussa 2024 Rannikkoprikaatissa, hänen tulevaisuudensuunnitelmiansa ei välttämättä kuulunut sotilaan ura. Heti reserviin siirtymisen jälkeen heinäkuusta 2025 hän on työskennellyt sopimussotilaana samaisessa Merikompaniassa, jossa itsekin palveli.

”Varusmiespalvelusaikana ajattelin, että johtajakoulutus sekä ura Puolustusvoimissa voisi kiinnostaa. Upinniemi oli luonteva valinta, sillä pidän rannikon ympäristöstä ja toimintatavat ovat tutut”, Vuorensola toteaa.

Työtään sopimussotilaana hän luonnehtii monipuoliseksi. Yhtenä päivänä koulutetaan varusmiehiä metsässä, toisena

tehdään paperitöitä toimistolla. Hänelle oli yllätys, miten monipuolisia työtehtävät voivat olla.

Media tarttuu mielellään epäasiallisen käytöksen epäilyihin varuskunnissa. Vuorensolan mukaan johtajakoulutuksessa sekä ennen töiden aloitusta on käyty läpi, miten epäasialliseen käytökseen puututaan.

”Se on valitettava asia, mutta normaali ihminen tietää, mikä on kiusaamista ja mikä ei. Se on ymmärrettävissä ihan maalaisjärjellä.”

Armeijan suoraviivaista koulutusta täydentää sotilaan oma oppimis- ja kehittymishalu. Vuorensola on saanut vanhemmilta työtovereiltaan neuvoja ja ohjeita, miten voisi parantaa työtään kouluttajana.

”Olen hyvä ottamaan palautetta vastaan.”

Vuorensola kannustaa kaikkia, jotka ovat valmiit kehitty-

mään ammatillisesti, ohjaamaan ja opettamaan sekä ovat aktiivisia ja hyväkuntoisia liikkujia, hakeutumaan Puolustusvoimien kouluttajaksi. Yhteistyötaitoja sekä kykyä ilmaista itseään sanallisesti tarvitaan myös, sillä joukkojen edessä pitää pystyä puhumaan.

”Henkilöille, jotka haluavat työskennellä lähtökohtaisesti yksin, en kuitenkaan suosittele sotilasuraa”, Vuorensola täydentää.

Hän kannustaa jokaista ainakin kokeilemaan Puolustusvoimia työpaikkana, vaikka elämänpituinen sotilasura ei kiinnostaisikaan.

”Johtamistaitojen opiskelu ja harjoittelu on hyvä kokemus. Siinä oppii tuntemaan Puolustusvoimat työnantajana sekä minkälainen työntekijä itse on. Johtamiskoulutuksesta on hyötyä myös siviiliammateissa”, Vuorensola sanoo.

Tällä hetkellä Vuorensola on tyytyväinen uravalintaansa Puolustusvoimissa, sillä hän arvostaa myös varmaa työuraa. Hän suoritti johtajakoulutuksen Reserviupseerikoulussa osana varusmiespalvelusta ja seuraavaksi on vuorossa haku Kadettikouluun yhteishaun kautta. Helsingin Santahaminassa toimiva Kadettikoulu on osa Maanpuolustuskorkeakoulua, jossa sotatieteiden kandidaatin tutkinto oikeuttaa luutnantin arvoon ja etenemistä upseerin uralle.

”Upseerina työtehtävät vaihtuisivat. Esimerkiksi tiedustelu olisi kiinnostavaa.” ■

Hanna Tallberg

Tiedottaja, Uudenmaan prikaati

Raskas mutta antoisa:

ensikertalaisten mietteitä barettimarssilta

Kersantti Tove Sundström ja luutnantti Tuomas Siitari ovat molemmat aloittaneet työuransa Uudenmaan prikaatissa tämän vuoden kesällä. Lokakuun puolivälissä heillä oli ensimmäistä kertaa edessään Uudenmaan prikaatin perinteikäs barettimarssi.

Barettimarssi on pitkäkestoinen ja fyysisesti erittäin raskas suoritus, jossa mitataan kestävyyttä, marssitaitoa, suunnistustaitoja sekä yleisiä sotilas- ja rannikkojääkäritaitoja.

Maaliin tultuaan he kertoivat heti ensimmäisistä ajatuksistaan marssista ja odotuksistaan ennen marssille lähtöä.

– Odotin, että se olisi ollut ehkä vähän raskaampi. Tai yllätyin, miten oma keho kesti. Ei tullut niin pahasti kiputiloja ainakaan selkään tai yläkropan alueelle, Sundström kertoo.

– Odotin paljon kävelemistä ja liikkumista eri tavoin eri maastoissa. Ja sitä se olikin, Siitari summaa.

Raskain kohta marssia oli yö, kun pimeän tullen piti suunnistaa umpimetsässä.

– Raskain kohta oli kyllä varmaan se yö, kun tuli pimeää. Sitteen kun energia alkoi olemaan aika vähissä ja kun väsyttää vielä siihen päälle, niin kyllä se vaatii aika paljon keskittymistä, Sundström kertoo.

– Ne hetket, kun pitää suunnistaa umpimetsässä, kun ole mitään muuta kuin maastonmuodot apuna. Ne ovat kaikkein raskaimpia, Siitari lisää.

Henkilökunnan ryhmässä oli eri-ikäisiä ja eritaustaisia henkilöitä, mutta kaikilla oli sama tavoite, päästä maaliin.

– Ryhmähenki muodostui kylä ihan heti, ja siinä samalla eri roolit. Kaikki tsemppasivat yhdessä. Ei tullut oikein sellaista tilannetta, että joku olisi mennyt ihan rikki johtuen varmaan siitä, että henkilökunnalla on enemmän kokemusta, Sundström sanoo.

Sundström ja Siitari ovat kuvassa laitimmaisissa

– Mielestäni ei näkynyt ihan hirveästi se, etteivät kaikki tunneneet entuudestaan. Se lähti aika nopeasti rullaamaan, Siitari kertoo.

Marssi oli molemmille positiivinen kokemus, ja kysymykseen, osallistuisivatko he marssille uudestaan, he vastasivat:

Siitari: Kyllähän se voisi joskus käydä.

ina oikealla , ja heidän ryhmänsä on just tullut maaliin

PEIK HERNBERG

Sundström: Ehdottomasti. Onko hienompaa kuin nauttia luonnosta ja ruskasta metsän keskellä?

Baretin käyttöoikeus

Oikeus kantaa vihreää baretia myönnetään henkilölle, joka on suorittanut hyväksytysti rannikkojääkäritutkinnon ja jolla on sopiva koulutus- ja palve-

lustausta. Rannikkojääkäritutkinto on voimassa pysyvästi hyväksytyllä suorituksella, mutta palvelussuhteessa olevan henkilöstön on vuosittain ylläpidettävä oikeutta kantaa vihreää baretia. Rannikkojääkäritutkinnon suorittaminen on niin varusmiehille kuin henkilökunnalle vapaaehtoista. Reserviläisten osalta suoritukset tulee tehdä

valvotusti kertausharjoituksissa, vapaaehtoisissa kertausharjoituksissa tai MPK:n kursseilla.

Baretin käyttöoikeuden edellytyksiä päivitetään linjassa Puolustusvoimien kenttäkelpoisuustestien kanssa. Alla olevat vaatimukset pitää täyttää ensimmäisellä kerralla, kun baretin ansaitsee. Tämän jälkeen henkilöstön pitää täyttää oman tehtäväkoh-

Siirtyminen G-veneellä.

PEIK HERNBERG

taisen vaatimustasonsa kenttäkelpoisuustesteissä.

a. Fyysisen suorituskyvyn tasokriteerit vuonna 2025 ovat:

- palkkauksessa olevan sotilashenkilöstön ja reserviläisten osalta vähintään taso 3.

- kadettien ja varusmiesten osalta vähintään taso 4.

b. Ampumataitotaso hyvä (luokka II):

- palkatun sotilashenkilöstön ja kadettien osalta: RK9-ammunta, tulos vähintään 8/10

- varusmiesten ja reserviläisten osalta: RK7-ammunta (ampumataitotesti), tulos vähintään 9–10/12.

c. Uimataito: 200 m vapaalla tyylillä alle 5 min 30 s.

d. Barettimarssi: Hyväksytty. ■

Vanhat Rannikon Puolustaja -lehdet ovat luettavissa sähköisenä osoitteessa:

www.rannikonpuolustaja.fi

MERIVOIMAT

TUTKASSA TULEVAISUUS

Puolustusvoimat
merivoimat.fi

Tanja Himmelroos

Tietopalvelupäällikkö, Uudenmaan prikaati

Siviilinä Merivoimissa

Siirtyminen siviilipuolelta julkiselle sektorille, erityisesti sotilasorganisaation palvelukseen, on ollut minulle merkittävä ja myönteinen käänne urallani. Ennen vaihtoa mietin, miten tulisin sopeutumaan ympäristöön, jossa perinteet, hierarkia ja toimintatavat eroavat yksityisen sektorin ketteryydestä.

Jo ensimmäisten kuukausien aikana kävi kuitenkin selväksi, että Merivoimat työnantaja pystyi tarjoamaan minulle vakautta, selkeyttä ja arvopohjaa, jotka puolestaan luovat turvallisen ja kannustavan työympäristön myös tällaiselle siviilitaustaiselle työntekijälle.

Aloitin urani Merivoimissa vuonna 2004, kun puolustusvoimissa organisoitiin asianhallintaa vastaamaan lain vaatimukset ja joukko-osastoihin perustettiin arkistosihteerien tehtäviä (SIV palkkausjärjestelmän tehtävä). Kiinnostuin tehtävästä, koska se oli sopivasti kotikaupunkini varuskunnassa Uudenmaan prikaatissa ja ennen kaikkea, koska tehtävä antoi mahdollisuuden kehittää itseäni ja prikaatin toimintaa. Hakiessani tehtävään koulutustaustani oli ylioppilastutkinto sekä pari ammatillista tutkintoa (myyjä, sihteeri, johtaminen) ja viimeisin työkokemus lentoalalta matkustamohenkilökunnan apulaismojohtajana sekä turvallisuus-koulutusvastaavana.

Työhaastattelun koin miellyttävänä kokemuksena ja minua haastatelleet sotilaat ja siviili virkamies olivat hyvin asiallisia ja ystävällisiä, mikä antoi jo tässä vaiheessa hyvän kuvan tulevasta työnantajastani. Itse halusin haastattelussa erityisesti painottaa sitä, että olen valmis kehittämään itseäni ja kouluttautumaan tähän uuteen tehtävään. Minun onnekseni valinta osuikin kohdalleni.

Aloitin tehtävässä, kun puolustusvoimissa valmisteltiin uuden asianhallintajärjestelmän käyttöönottoa. Pääsinkin heti mukaan suunnittelemaan käyttöönottoa ja osallistumaan asianhallinnan koulutuksiin sekä puolustusvoimissa että kansallisarkistossa. Vuosien varrella suoritin arkistosihteerin tehtävän ohessa myös asiakirjahallinnon ja arkistotoimen ammatitutkinnon oppisopimuskoulutuksena. Järjestely toimi hyvin ja työnantaja suhtautui siihen positiivisesti ehdottaessani tällaista ratkaisua. Vuosien saatossa tehtäviini lisättiin myös

Uudenmaan prikaatin komentajan sihteerin tehtävät, jonka myötä opin paljon uutta johdon avustamisesta, tilaisuuksien järjestelyistä, etiketistä ja kansainvälisestä yhteistyöstä. Pääsin myös suunnittelemaan ja kehittämään poikkeusolojen toimintaa asianhallinnan osalta ja osallistumaan sotaharjoituksiin.

Kun olin 15 vuotta toiminut samassa tehtävässä koin halua edetä urallani. Opiskelin työn ohessa omalla ajalla tietojenkäsittelyä ja kun Uudenmaan prikaatissa uudelleenorganisoitiin tietohallintopäällikön sotilasvirka tietopalvelupäällikön siviiliviraksi (ESJA palkkausjärjestelmä), hain sitä. Olen nyt toiminut tässä tehtävässä vuodesta 2019. Vastaan prikaatin tietohallinnon tehtävistä, tietoturvasta ja poikkeusolojen tiedonhallinnasta. Pääsen kehittämään näitä osa-alueita prikaatissa ja kehitän jatkuvasti itseäni kouluttautumalla tietojenkäsittelyssä ja turvallisuudessa. Tällä hetkellä opiskelen työaikana toimivaltaiseksi turvallisuusstarkastajaksi. Lisäksi NATO

UUDENMAAN PRIKAATI

jäsenyys tuo paljon uusia piirteitä ja kansainvälistä yhteistyötä työtehtäviin. Ja jotta ympyrä sulkeutuisi niin olen taas mukana kehittämässä ja suunnittelemassa uutta asianhallintajärjestelmää Puolustusvoimille.

Olen kokenut omalta osaltani, että Merivoimat työnantajana on panostanut hyvinvointiini ja osaamiseni kehittämiseen. Perehdytys Uudenmaan prikaatissa oli hyvä, ja sen aikana sain tukea sekä esihenkilöltäni että kollegoilta. Minut otettiin mukaan työyhteisöön nopeasti ja tasavertaisesti, vaikka taustani ei ollut sotilaallinen. Tämä osoitti minulle, että osaamista ja motivaatiota arvostetaan – riippumatta

siitä, mistä ne ovat peräisin. Yksi suurimmista vahvuuksista on ehdottomasti ollut mahdollisuus kehittää itseään monipuolisesti. Olen saanut osallistua hyödyllisiin koulutuksiin sekä laajentaa osaamistani mm. tietoturvan ja hallinnon alueilla. Siviilinä on vain uskallettava itse olla aktiivinen, etsiä koulutusmahdollisuuksia ja urakehitysmahdollisuuksia mm. siviilien seuraajasuunnitelmasta. Julkisella sektorilla urakehitys ei välttämättä ole kilpailua, vaan yhteistyötä – askel kerrallaan edeten, osaamista ja sitoutumista osoittaen.

Siviilinä toimiminen sotilasorganisaatiossa on tarjonnut ainutlaatuisen näkökulman

työhön, jossa yhdistyvät yhteiskunnallinen merkitys ja ammatillinen kasvu. Tunnen tekeväni tärkeää työtä osana suurempaa kokonaisuutta, jossa jokaisen panos on arvokas. Uudenmaan prikaati työnantaja on osoittanut, että sen palveluksessa voi kasvaa ja edetä myös ilman sotilasarvoa – kunhan haluaa oppia, kehittyä ja kantaa vastuuta.

Kaiken kaikkiaan siirtymä siviilipuolelta julkiseen on ollut onnistunut ja palkitseva. Olen löytänyt työn, jossa arvostetaan pitkäjänteisyyttä, osaamista ja yhteistyötä – sekä ympäristön, jossa voin kehittyä ammatillisesti ja edistää yhteisiä tavoitteita merkityksellisellä tavalla. ■

Kannettavat passiiviset sensorit antavat taktisen edun elektronisessa sodankäynnissä

Tutka- ja viestiliikennesignaalien havaitseminen ja analysointi on yksi nykyaikaisten asevoimien keskeisimmistä tehtävistä. Oikeat strategiset ja taktiset päätökset – ja viime kädessä ihmishenkien suojeleminen – edellyttävät korkealaatuista tilannetietoisuutta sekä selkeää operatiivista tilannekuvaa.

T Taistelijan oma havaittavuus on yksi taistelukenttädataan liittyvän tiedonhankinnan keskeisistä haasteista. Tutkaa käytävä taistelija paljastaa samalla oman sijaintinsa. Passiivisilla sensoreilla voidaan sen sijaan seurata vastustajan signaaleja pysyen itse passiivisena ja siten paljastumatta. Tämä on yhä tärkeämpi osa elektronista sodankäyntiä.

Sirius Compact on modulaarinen, skaalautuva ja kevyt passiivinen elektronisen sodankäynnin (EW) sensori, joka vastaa kasvaviin valvonnan haasteisiin kaikilla taktisen toiminnan tasoilla. Järjestelmää voidaan käyttää itsenäisesti, osana sensoriverkkoa tai täydennyksenä olemassa oleviin järjestelmiin. Verrattuna suurempiin staattisiin ratkaisuihin, käyttäjä voi sijoittaa Sirius Compact -järjestelmän mihin tahansa, ja sen toimintasäde skaalautuu tilanteen mukaan. Sirius Compact on tuotannossa ja operatiivisessa käytössä ja järjestelmän hankittavissa NSPA-organisaation (NATO Support Procurement Agency) kautta.

Kevyt ratkaisu, joka kattaa kaikki suunnat

Sirius Compact on saatavilla useissa kokoonpanoissa käyttötarkoituksesta riippuen. Pienin versio on

vain 35 cm korkea, halkaisijaltaan 15 cm painaa noin 3kg. Se mahtuu reppuun ja sitä on helppo siirtää. Järjestelmässä on integroitu IMU/GNSS-anturi paikannustietoa varten, ja sen virrankulutus on alle 60 W. Virta voidaan syöttää joko taistelijan kantamista akuista tai isäntäläpistä. Sensori voidaan asentaa kolmijalkaan lähes minkälaiseen maastoon tahansa, mutta se voidaan myös integroida drooneihin, ajoneuvoihin tai pieniin aluksiin, kuten Saabin CB90-taisteluneeseen tai miehittämättömään pintakalustoon (USV).

Setarjoaa täyden 360 asteen kattavuuden ja kykenee havaitsemaan tutkasignaalit 1–18 GHz taajuusalueella välittömästi – mistä tahansa suunnasta jopa useiden satojen kilometrien päästä. Sensori on alusta- ja datalinkkiriippumaton, minkä ansiosta se on helppoa integroida olemassa oleviin tietoverkoihin ja järjestelmiin.

Tarkka paikannus kolmen pisteen geometrian avulla

Yksikin sensori parantaa merkittävästi joukkojen tilannekuvaa. Kahden tai useamman sensorin avulla kohteen sijainti voidaan määrittää triangulaation avulla, jolloin suuntatarkkuus on alle 2° RMS (neliöllinen keskiarvo). Sen-

sorien sijoittelussa on huomioitava etäisyydet ja maaston korkeuserot. Tuotteen markkinoillaolon aikana Saab on osoittanut useiden testien ja demonstraatioiden avulla sensorien suorituskyvyn myös ääriolosuhteissa. Esimerkiksi 200 km:n päässä noussut lentokone havaittiin 190 km:n etäisyydeltä, eli heti kun se ilmestyi radiokatveen yläpuolelle ja ilman, että sensori lähetti koneelle signaalia. Eikä kohde edes tiennyt tulleensa havaituksi.

Täydellinen lisä mihin tahansa verkkoon

Kannettavat passiiviset sensorit soveltuvat moniin eri käyttötarkoituksiin ja ne ovat erinomainen lisäosa elektronisen valvonnan ja maalinosoituksen järjestelmiin. Ne täydentävät monimutkaisempia järjestelmiä ja toimivat erityisesti varhaisvaroitusjärjestelmänä, esimerkiksi ilmatorjunnan tukena. Kokonsa ansiosta Sirius Compact voidaan asentaa lähes mihin tahansa. Sensoreita voidaan hyödyntää myös liittolaisten, kuten NATO-maiden, kesken, sillä niiden keräämää tietoa voidaan jakaa CESMO-yhteistoimintakehyksessä (Cooperative Electronic Support Measures Operations), mikä hyödyntää koko liittokuntaa.

saab.fi

Ahvenanmaa Merivaltakunta

(Ruotsiksi Åland Sjöriket)

Pekka Väisänen (päätoimittaja) ja Marcus Lindholm (asiantuntija, kirjoittaja) sekä työryhmä

Suomen Majakkaseura-Finlands Fyrsällskap ry

Suomen Majakkaseura on julkaissut useita näyttäviä teoksia eri alueiden majakoista ja niihin liittyvistä muista tekijöistä. Tällä kertaa on vuorossa Ahvenanmaa, joten on hyvä että kirja on julkaistu myös ruotsin kielellä. Vastaavanlaista monipuolista teosta ei liene aikaisemmin julkaistu. Teos alkaa luvulla, joka käsittelee Ahvenanmaan merenkulkua ja asutusta kivikaudelta 1970-luvulle. Ahvenanmaa, joka sijaitsee idän ja lännen välisellä valtavyöllä, on aina joutunut – tahtomattaan – sotien ja onnettomuuksien tai taloudellisesti vaikeiden aikojen pyörteeseen. Vaikka teoksessa ei varsinaisesti käsitellä Ahvenanmaan osuutta eri sotatapahtumiin, sodat tulevat esille eri yhteyksissä esim. merenkulkuun ja majakoihin liittyen.

Seuraavaksi käsitellään Ahvenanmaan majakoita. Tämä onkin teoksen pääteema. Muu-

tamia majakoita käsitellään hyvinkin perusteellisesti, toisia taas hieman vähemmän. Majakoiden yhteydessä käsitellään muita majakoihin liittyviä aiheita kuten luotsitoimintaa, merimerkkejä ja Ahvenanmaan satamaa. Monen kokonaisuuden jälkeen on viiteluettelo, mikä aina on ilahduttavaa tällaisessa teoksessa.

Kolmannen kokonaisuuden muodostaa kokoelma eripituisia artikkelintapaisia kirjoituksia mm. Ahvenanmaan meripelastustoiminnasta, Ahvenanmaasta merikartoissa, luotsauksesta ja luotsielämästä sekä hylyistä ja merionnettomuuksista. Havereista ja muita merionnettomuuksista aikojen saatossa on pitkä luettelo tapauksista, jotka on löydetty pöytäkirjamerkinnoista, sanomalehdistä ja tullikamarin asiakirjoista. Toinen pitkä luettelo on luotseista, heidän palvelupaikoista ja virkavuosista.

Teos on kuvitettu ainutlaatuisilla osittain ennen näkemättömillä kuvilla, kartoilla ja piirroksilla, joita on noin 500 kpl. 400 sivua käsittävään suureen kirjaan voi tutustua myös julkaisijan nettisivuilla majakkaseura.fi. Voin suositella näyttävää teosta ainakin niille kaikille, jotka ovat kiinnostuneita merenkulkusta

ja majakoihin liittyvistä aiheista. Teos sopii myös vaikkapa lahjaksi. Hankinta kannattaa oletettavasti tehdä pikapuolin, koska painos on rajoitettu ja oletan, että se saattaa loppua aika nopeasti.

Kirja ei ole kirjakauppamyynnissä, vaan se on tilattava yhdistyksen internet-sivuilta <https://www.majakkaseura.fi> tai sähköpostilla osoitteesta julkaisut@majakkaseura.fi. Kirja ilmestyy isänpäivänä. Sen jälkeen kirja on noudettavissa Suomen Majakkaseura tapahtumista. Kirjan hinta on 49 €. Jos haluaa kirjan kotiin, hintaan lisätään lähetyskulut.

Majakkaseuran kaikki jo päätetyt tilaisuudet, jossa kirjaa myydään, ovat olleet vuoden 2025 puolella ennen kuin tämä Rannikon Puolustaja ilmestyy. Mahdolliset tilaisuudet vuoden 2026 puolella on esitetty seuran internet-sivuilla <https://www.majakkaseura.fi>.

Jos jokin yhdistys tms. haluaa, että Majakkaseura järjestää yhdistykselle oman kirjanmyyntitilaisuuden johon tarvittaessa liittyy esitelmän pitäminen, kannattaa ottaa yhteyttä Pekka Väisäseen, +358 445566707 tai majakkapekka@gmail.com

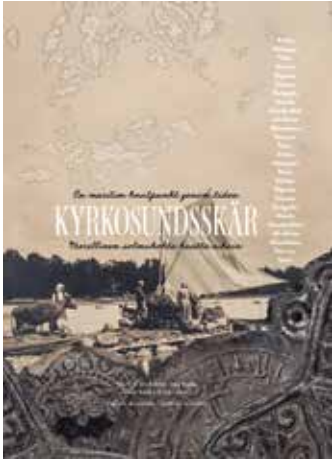
Ove Enqvist

Kyrkosundsskär

En maritim knutpunkt genom tiden – Merellinen solmukohta kautta aikain

Toim. John Björkman, Georg Haggrén, Janne Harjula & Kristian Lindroos

Sagalundin museosäätiö, kovakantinen, 301 sivua

Tämä kirja syntyi, kun entisen Hiittisten kunnan (jonka vanha nimi oli Kyrkosundsskär) alueelta löydetty muinaisesineet ja tutkimusraportit viimeisten 150 vuoden ajalta kerättiin yhteen. Kirjan nimi on looginen, mutta Kyrkosundsskär ei liene kovin tunnettu nimi edes paikkakuntalaisille. Ehkä kirjalle olisi voinut keksiä joku muu selvempi nimi. Toki mm. heti kirjan alussa olevista kartoista selviää, että kyseessä on Hiittisten saaristosta nykyisessä Kemiönsaaren kunnassa, ja Kyrksundet on kaipa salmi, joka erottaa Hiittisten pääsaaren Rosalasta.

Uusia tutkimusmenetelmiä, modernia kysymyksenasettelua ja tutkimusotteita käyttäen on

koottu yli 20 artikkelista koostuva uusien tutkimusten pala-peli kyseisen ulkosaariston historiasta. Kirjan on tuottanut Sagalundin museosäätiö yhdessä mm. Turun Yliopiston, Varsinais-Suomen alueellisen vastuumuseon ja Museoviraston arkeologien kanssa.

Teos tarjoaa monipuolisen kuvan alueen 1500-vuotisesta historiasta. Artikkeleita on sekä suomeksi että ruotsiksi, ja artikkelit on kaiketi kirjoitettu kirjoittajan äidinkielellä, jolloin artikkelista kirjassa on lyhennetty versio toisella kotimaisella kielellä. Kirja on laajasti ja näyttävästi kuvitettu, mutta muutama kartta ja kuva on julkaistu harmittavan pienenä. Kirjan kohde-

ryhmä on laaja: saariston ystäväistä ja mökkeilijöistä historianharrastajiin ja tutkijoihin.

Julkaisuutilaisuudessa kirja luovutettiin Kemiönsaaren 700-vuotisjuhlien kunniaksi kaikille kunnan kouluille ja kirjastoille. Kirjaprojektin alullepanijana ja projektinjohtajana on toiminut Sagalundin museosäätiön hallituksen puheenjohtaja Kristian Lindroos.

Kirja on saatavissa monesta alueen kirjakaupasta ja Sagalundin museosta, myös internetin kautta.

Osoite on sagalundshop@sagalund.fi, 02 421733. Kaikissa paikoissa kirjan hinta näyttäisi olevan sama, 38 €.

Ove Enqvist

SILVA Shipping
BY SILVA SHIPPING AB

Rannikkojääkärikilta Royal Navy Marinesin vieraana

Rannikkojääkärikillan jäsenistöä lehahti syyskuussa ikimuistoiselle viikonloppuretkelle Brittein saarille veljesjärjestöme Royal Navy Marines Associationin (RNMA) vieraaksi. Pääsimme käymään niin Northwood Head Quartersissa, Commando Training Centre Royal Marines'issa kuin Royal Air Force Clubilla (RAF). Matkan isäntänä toimi komentaja Atte Löytönen Allied Maritime Commandista (MARCOM).

Odottettu matka koitti perjantaina 12.9., jolloin Helsinki-Vantaan lentoasemalle kokoontui kaikkiaan kymmenestä RJ-killan jäsenestä koostunut retkikunta. Ilmassa väreili suuren urheilujuhlan tuntua jo siksikin, että Suomen koripallomaajoukkue ”Susijengi” pelasi samaan aikaan historiallisesti ensi kertaa EM-kiisojen välierissä. Isänmaallinen ja urheiluhenkkinen ”Merikotkajengi” seurasi tietysti kotkankatsein tilanteen kehittymistä.

Perillä Lontoossa Heathrown lentoasemalla meitä oli vastassa komentaja Atte Löytönen, joka näin liittyi seurueemme 11:nneksi jäseneksi ottaen meidät (kotkan)siipiensä suojaan viikonlopun ajaksi. Pakkauduttuamme vuokra-autoon suuntasimme vasemmanpuoleisen liikenteen haasteita uhmaten suoraan illalliselle Northwood HQ:n upseerimessiin. Turvajärjestelyt alueen portilla olivat todella tiukat, kuten sopi odottaa-

kin. Saatuamme lopulta kulkulupakortit kaulaan pääsimme sisään korkeasti aidoitulle alueelle. Northwoodin tukikohdassa kuului myös paljon historian siipien havinaa: Falklandin sodan aikana Iso-Britannian silloinen pääministeri Margaret Thatcher seurasi sodan ratkaisuhetkiä täältä. Maittavan illallisen jälkeen ajoimme suoraan hotellil-

le ja valmistautumaan varhaiseen aamuherätykseen, sillä aikaeron vuoksi matkapäivästä oli tullut pitkä.

Lauantaina aamiaisen jälkeen seurasi kolmituntinen automatka Lympstoneen, jossa sijaitsee Commando Training Centre Royal Marines (CTCRM). Siellä vietettiin parhaillaan Family Dayta, eli sotilaiden per-

JPF (JOINT PHOTO FORCES)

Valokuvataulu RAF Clubilta.

Ryhmäkuva Commando Training Centren pihalla.

JPF (JOINT PHOTO FORCES)

heet pääsivät tutustumaan tukikohdan koulutuskeskukseen, jossa heille oli järjestetty kaikenlaista ohjelmaa. Meidät otti lämpimästi vastaan RMA Charityn väistyvä puheenjohtaja mr Paul Deacon, joka kertoi meille RMA:n toiminnasta ja tavoitteista. Myös tuleva puheenjohtaja,

mr Carl Dixon, tuli tervehtimään meitä. Oli todella hienoa päästä solmimaan suhteita paikalliseen veljesjärjestöön! Lopuksi puheenjohtajat vaihtoivat keskenään juhlallisesti lahjoja. Tämän jälkeen pääsimme vapaasti tutustumaan koulutuskeskuksen alueeseen. Heti portilla mei-

tä odotti vaikuttava vastaanotto: kouluttajansa käsivarsihaar-niskalla istuva ylväs ja kunnioitusta herättävän jyhkeä valkopäämerikotka! Sen keltainen, värähtämättömän majesteettinen kotkankatse porautui suoraan sielun ytimeen kuin arvioiden, oliko tulija arvollinen

RAF Clubin sisätiloista.

JPF (JOINT PHOTO FORCES)

saapumaan sen hallinnoimalle alueelle. Lämpäsimme kaikeksi onneksi tämänkin tiukan turvatarkastuksen, eikä asiassa tullut nokan koputtamista.

Retkikuntamme oli tätä nimenomaista päivää ja vierailua varten asustautunut yhdenmukaisesti killan t-paitoihin sekä vihreisiin baretteihin - lukuun ottamatta erästä pientä poikkeusta, joka vain vahvasti säännön. Yhtä kaikki, tämä yhtenäisen ryhmämme herätti alueella liikkueensa runsaasti huomiota, uteliaisuutta ja kiinnostusta. Useita paikallisia tuli päivän aikana kysymään, keitä ja mistä oikein olimme. Kun asia selvisi,

olivat reaktiot todella innostuneita, kannustavia ja kiitollisia: "From Finland? Really?? Yesss!!! You are doing a great job! Keep up the good work!" Röyhistimme rintaamme ja vakuutimme, että Suomi tulee jatkossakin tekemään parhaansa.

Royal Marinesin Commando Training Centre sijaitsee todella upealla paikalla – aurinkoisella vehreällä kukkulalla, Exe-joen rannalla. Alueella on useita mielenkiintoisia ja kiehtovia aktiviteettiä / treenimahdollisuuksia, joita tosin jouduimme pääasiassa ihaillemaan aidan takaa. Suurimman vaikutuksen meihin teki nk. "Tarzan-rata", joka kiipei-

lyverkkoinen, -seinineen, death slideineen ja vesiesteineen muistutti seikkailupuiston yläkösiradan ja maastoesteradan risteytystä ja näytti huomattavan vaativalta. Se pitää täydessä taisteluvälikokouksessa pysyä suorittamaan 12 minuutissa! Oli ehkä hyväkin, ettemme päässeet sitä tällä erää testaamaan. Mieleen jäi kyllä itämään haave siitä, että saisipa vastaavan harjoittelupaikan rakennettua myös Upinniemeen ja/tai Dragsvikiin, niin taistelukuntoa pääsisi oikein kunnolla harjoittamaan ja testaamaan. Kierto-kävelyn jälkeen teimme hieman tulaishankintoja RMA Charityn kojuissa, seurasi uteliaina köydenvetokisaa sekä ihailimme nuorten paraattia samalla kun nautimme seisovaa lou-

JPF (JOINT PHOTO FORCES)

Valkopääamerikotkan tuima katse Family Daysssa.

RMA:n puheenjohtaja Paul Deacon ja RJ-killan puheenjohtaja Harri Koponen vaihtavat lahjoja.

JPF (JOINT PHOTO FORCES)

nasta. Fish & chips taisi olla suosituin annos, pulled pork hyvänä kakkosena. Sitten lähdimme ajamaan kauniiden maisemien halki takaisin kohti ”kotikyläämme”, ja poikkesimme matkan varrella virkistäytymässä Stonehengessä (!) kun sekin nyt kerran siinä hollilla oli. Ja taas kuulumme historian siipien havinaa.

Illalla lähdimme vielä tiedustelevaan peribrittiläistä pubielämää aivan hotellimme lähellä, tunnelmallisella kujalla sijaitsevassa The Feathers’issa, jota kaikki paikalliset tuntuivat suosittlevan. Se olikin todella kutsuva ja viehättävä - etenkin peh-

meässä iltavalaistuksessaan. Ahtauduimme pieneen looshiin täpötäyden pubin perälle, ja ker tasimme illallisen ääressä päivän kokemuksia, elämyksiä ja tunteja. Ja niitäkösi riitti! Lontoossa samaan aikaan käynnissä olleista jättimäisistä mielenosoituksista ei onneksi kantautunut jälkimaininkeja alueelle, vaan ilta sujui siltäkin osin miellyttävissä merkeissä.

Sunnuntaina ajoimme aamiaisen jälkeen metrolla Lontooseen, jossa meitä varten oli järjestetty ohjelmaa Royal Air Force (RAF) Clubilla. Iäkäs, mutta hiljattain remontoitu raken-

nus suorastaan huokui kuninkaallista arvokkuutta sekä Royal Air Forcen perinteitä. Pitkien, pehmeillä kokolattiamatoilla päällystettyjen käytävien seinillä oli lukuisia vaikuttavia Kuninkaallisten ilmavoimien toimintaan liittyviä tauluja. Alakeran kabinetin rauhassa saimme kuulla erittäin mielenkiintoisia esityksiä liittyen NATO:n toimintaan. Alkajaisiksi Suomen puolustusasiamies (kommodori Juha Ravanti) piti alustuksen nykyisestä tilanteesta Iso-Britannian näkökulmasta tarkasteltuna. Sen jälkeen isäntämme, komentaja Atte Löytönen, esitteli

meille Allied Maritime Command (MARCOM) toimintaa. Päätteenksi ev.ltn. Jarmo Vilo valotti meille Permanent Joint HQ:n (PJHQ), Standing Joint Force HQ:n (SJFHQ) sekä Joint Expeditionary Force (JEF) toimintaa. Esitykset olivat todella mielenkiintoisia ja herättivät lisäkiinnostusta sekä vilkasta keskustelua. Lopuksi nautittiin työlounas, joka käsitti vadeittain erilaisia sandwichejä, joissa oli mita mielikuvituksellisimpia herkullisia täytteitä. Vierailun jälkeen siirryimme metrolla Heathro-

wn lentoasemalle, jossa odotelimme hieman myöhässä olevaa lentoamme. Takaisin kotimaahan lensimme jälleen turvallisesti sinivalkeisiin siivien, joita ajoittainen turbulenssikaan ei juuri hetkauttanut.

Yhteenvetona matkasta voitodeta, että tunsimme olevamme kaikkialla erittäin tervetulleita. Vastaanotto oli lämmin ja innostunut kautta koko vierailun, ja oli hienoa päästä näkemään toimintaa laajemmassa mittakaavassa myös NATO-perspektiivistä sekä avaamaan kahden-

välisiä suhteita killan veljesjärjestöön. Tästä on hyvä jatkaa.

Retkikunta kiittää kaikkia isäntiämme – aivan erityisesti komentaja Atte Löytöstä – valaisevasta, kattavasta ja hyvin suunnitellusta ohjelmastamme sekä kaikista järjestelyistä. Kiitokset myös killan puheenjohtajalle matkahankkeen alullepanemisesta sekä kaikille osallistujille erinomaisesta matkaseurasta. Näin aktiiviseen kiltaan on ilo kuulua. ■

Aker Arctic

The Ice Technology Partner

SAFE AND RELIABLE OPERATIONS FOR NAVAL VESSELS IN ICE

SOLUTIONS AND PRODUCTS

- Development and design of ships
- Propellers and shaftlines
- Ice Load Monitoring System

based on more than 600 ice model tests and 200 fullscale ice tests

LATEST REFERENCE:

Propellers & shaftlines
and services
for SQUADRON 2020

Huurin suku Vallisaassa 14.9.2025. Muutama vikkellä ehti karata kuvasta.

OVE ENQVIST

Ove Enqvist

ST, ye-komentaja evp.

Insinöörieversti Aleksanteri Huurin suku Vallisaassa

Aleksanteri Huuri syntyi vuonna 1881 Värtsiläsä. Hänen uraansa liittyi tehtäviä sekä Venäjällä että Suomessa. Suomessa hän palveli mm. RT 1:ssä muutaman vuoden. Kun Vallisaassa sattui kohtalokas räjähdönonnettomuus 9.7.1937, Huuri toimi Puolustusministeriön taisteluvälineosaston päällikkönä. Insinöörieversti Huuri oli ensimmäisessä vapaaehtoisjoukossa yhdessä mm.

kenraali Valveen kanssa auttamassa onnettomuuden uhreja. Katsottiin tämän järkyttävän onnettomuuden olleen välillisesti Aleksanteri Huurin kuoleman syynä. Koska hän sairasti vaikeanlaista sydäntautia, vaikuttivat Vallisaaren tapaukset häneen niin järkyttävästi, että hänen terveytensä murtui kokonaan. Aleksanteri Huuri kuoli vain 57 vuoden ikäisenä 18.7.1937 Tilkan sotilassairaalassa.

Huurin suku kokoontui 14.9.2025 Vallisaaren opastetulle kierrokselle Ove Enqvistin johdolla. Nuorin retkeläinen oli Edla Kukkonen, 3 vuotta, ja vanhin osallistuja oli Lea Eriksson, 89 vuotta. Hän oli myös ainoa, joka on lapsena tavannut Aleksanteri Huurin. Kiertokäynnin jälkeen nautittiin lohikeittoa sekä kahvia ja kakkua paikallisesa bistrossa. ■

Rysäkarin 254 mm:n 45 kaliiperin merikanuuna mallia Durlacher. Tykin takana näkyy betoninen komentotorni ja vasemmalla takana valonheitinasema.

MUSEOVIRASTO, HISTORIAN KUVAKOELMA

Johanna Pakola

Menneisyyden pöyhintää

osa 4

Pääkaupungin edustalla:

Rysäkarin ja Katajaluodon varhaisia 1/3

Tällä kertaa liikuskelemme pääkaupunkimme vesillä. Jotta matkasta ei tule liian pitkä, tehdään se useammassa osassa. Onhan kyseessä rannikkotykistön alkujuuret, joten askeletaan huolella. Loppuvuodesta 1947 upseeriharjoituspäivillä esitelmän piti kapteeni Honkanen. Hän oli valikoinut aiheekseen Rysäkarin ja Katajaluodon historiat. Siispä katse merelle ja aikamatka vuoteen 1947: miltä nuo kaksi linnaketta kapteenin mielessä, tai paperilla, näyttivät.

Rysäkarin ja Katajaluodon historiikka

Jatkaakseen Pietari Suuren merilinnoitussuunnitelman toteuttamista aloittivat venäläiset viime vuosisadan lopulla myös vanhan Viaporin, nykyisen Suomenlinnan edustalla olevien Suomenlahden saarien linnoittamisen. Näihin varustelusuunnitelmiin kuuluivat myös Rysäkarin ja Katajaluodon saarilla suoritettavat linnoitustyöt.

Näiden saarien nimet ovat alkujaan olleet Rysskär = Rysänkari ja Enskär = Katajaluoto. Ryssänkari lienee venäläisten hallintoaikana kansanleikkisessä mielessä saaren nimestä kääntämä muoto, mikä sitten tuli vahvistetuksi saaren suomenkieliseksi nimeksi. Nimi muutettiin kuitenkin v. 1941 Rysäkariksi, mikä muoto vastanee paremmin alkuperäisen nimen suomennosta.

Kummankin saaren asukkaina lienee aikoinaan ollut kalastajia joista en tähän ole onnistunut saamaan tietoja.

Kunnallisesti Rysäkari on kuulunut Huopalahden kuntaan Lauttasaaren kylään Melkin taloon, joka taas on kuulunut Lauttasaassa olleeseen Bretaksen verotilaan, Lauttasaari N:02.

Maanjaossa 7.9.1846 lohkaistiin Melkin talo erilleen Bretaksen verotilasta saaden rekisterinumeron Lauttasaari².

15.10.1888 pakkoluovuttivat venäläiset Melkin saaren Venäjän sotaväen tarpeisiin. Tällöin myös Melkin taloon kuulunut Rysäkari joutui Venäjän sotalai-

toksen omistukseen. V. 1918 siirtyi saari Suomen puolustuslaitoksen hallintoon ja 22.2.1922 irtotettiin Rysäkari Melkin talosta ja sai se silloin rekisterinumeron Lauttasaari 2³. Saaren pinta-ala on 9.650 ha. Rysäkari pakkolunastettiin virallisesti Suomen valtiolle 16.2.1922 asetuksella N:o 2334-1922.

Katajaluoto, pinta-alaltaan 9.220 ha, on alueellisesti kuullut Helsingin pitäjän Töölön kylän kuninkaalliseen kruununmaahan (Kuninkaallinen kirjelmä 3.8.1569). Tämä Kruununmaa on lahjoitettu Helsingin kaupungille kuninkaallisella kirjelmällä 20.11.1643. Tästä alkaen on myös Katajaluoto kuulunut kunnallisesti Helsingin kaupunkiin.

Venäläiset pakkolunastivat saaren linnoitustarkoituksiin samalla kun Rysäkarinkin eli 15.10.1888.

Virallinen pakkolunastus Suomen valtiolle tapahtui v. 1922 (Asetus N:o 2334 – 16.12.1922).

Saarille olivat venäläiset rakentaneet senaikuisen uusimman linnoitustekniikan mukaan erittäin voimakkaat linnakkeet käsittäen:

Rysäkari

4254/45 D-tykkiä betonisilla rinta- ja olkasuojilla varustettuihin avoasemiin rakennettuna patterin alla olevine ammus- ja panoskellareineen.

- 1300 mm vahvaisista teräspanssareista rakennettu tulenjohtotorni.

- 2 betonista etäisyydenmittaustornia.
- 1 betoninen muunninasema.
- 2 raskasta linnoitusvalonheitintä, joista saaren länsireunalla oleva oli 1,5 m läpimittaisella peiillillä varustettu ja valaisuteholtaan 260 miljoonaa normaalikynttilää ja toinen, saaren itäreunalla oleva oli 2 m:n läpimittaisella peiillillä varustettu ja jonka valaisuvoima oli 440 miljoonaa normaalikynttilää. Viimemainittu oli sijoitettu kallioon louhittuun kuiluun, josta se sähköhissin avulla nostettiin ylös valaisuasemaan.

2 voimakoneasemaa, jotka käsittivät

- 2 kpl 120 hv. Diesel-koneita,
- 1 kpl 40 hv. Diesel-Polar,
- 1 kpl 35 hv. Russ voimakoneita,
- 1 kpl pienempiä valaistuskoneita,
- 2 kpl akkumulaattoriasemia valaistusta varten,
- miinakeskiö, puhelinkeskus, miina- ja puhelinkaapeliverkosto.

Lisäksi parakkeja, kasarmi-, asunto- ja varastorakennuksia, joista vieläkin on venäläisten rakentamista jäljellä miehistökasarmi, upseerirakennus, kasarmia vastapäätä oleva aliupseerien asuinrakennus, polttopuu- vaja ja sen pohjoispäässä olevat

Rysäkarin upseerirakennus vuonna 1923.

TAAVI KAINULAISEN KOKOELMA

parakkihuoneet, talousvarastorakennus, sauna.

Nämä rakennukset ovat kyläkin jo useaan kertaan korjattuja, joten niiden ulkoasukin on voinut sen jälkeen muuttua. Saarelta on hävitetty useita venäläisten rakentamia rakennuksia mm. patterin takana, patterin ja aliupseerirakennuksen välissä ollut asuntorakennus, jota vielä vuosina 1918-1922 käytettiin varasto- ja korjaamorakennuksena. Tämä rakennus purettiin v. 1923. Samoin on purettu nykyisen polttopuuvaraston eteläpäästä varastorakennus, jota käytettiin vuosina 1918-1924 tykkivarastona.

Kaivoa ei saarelle oltu tehty. Vesi oli tuotava laivalla Helsingistä ja sen varastoimiseksi m.m. talven ajaksi olivat venäläiset ra-

kentaneet betonisen vesisäiliön. Nykyinen kaivo tehtiin v. 1928.

Saaren linnoitustyöt kestivät useita vuosia valmistuen vasta ensimmäisen maailmansodan alkuvuosina 1914-1915.

Katajaluoto

Katajaluoto oli varustettu jokseenkin samanlaisilla laitteilla kuin Rysäkarikin, käsittäen

- 4 254/45 D-tykkiä betonisilla rintasuojilla varustetuissa avoasemissa ammuskellareineen.
- 4 betonista etäisyydenmittaustornia, joissa länsirannalta toisessa oli patterin oma pääpiste ja jonka päällä oli oma tulenjohtopaikka.
- 1 1/2 m valonheitin kallioon louhitussa asemassa,

josta se samoin kuin Rysäkarinkin valonheitin sähköhissillä nostettiin ylös valaisuasemaan.

- 2 voima-asemaa, valonheitin-, valaisu- ja varakoneineen.
- Akkumulaattoriasema valaistusta varten.
- Miinakeskio.
- Puhelinkeskus.
- Miina- ja puhelinkaapeliverkosto

Rakennuksista mainittakoon kasarmi, ruokalarakennus, 2 upseerirakennusta, esikuntarakennus sekä talous- y.m. varastorakennukset. Katajaluodon nykyiset rakennukset ovat vielä kaikki peräisin venäläisajalta, joskin ne ovat useaan kertaan korjattut.

Rakennuksista on purettu

useita pois. Niinpä saaren keskosassa kasarmien eteläpuolella oli pitkä varastorakennus, mikä on purettu, samoin talli, joka sijaitsi kasarmien länsipuolella. Pitkin saaren länsirantaa oli rakennettu pitkä narikkamainen varastorakennus, josta nykyään on enää jäljellä sen pohjoispää, neljä huonetta.

Saarelle oli suunniteltu rakennettavaksi samanlainen panssaritorni kuin Rysäkarilla, mutta tämän rakennustyötä venäläiset eivät olleet ehtineet toteuttaa ja rakentamatta se on vieläkin.

Kaivoa ei myöskään ole, vaan veden varastoimista varten on kallioon louhittuun kuiluun valettu betoninen säiliö, johon voitiin varastoida vettä koko talven ajaksi.

Myöskin Katajaluodon linnoituslaitteet valmistuivat ensimmäisen maailmansodan alkuvuosina, joten linnakkeet olivat täydessä taistelukunnossa Suomen vapaussodan puhjetta v. 1918.

Helsingin valtauksen jälkeen huhtikuussa 1918 poistuivat venäläiset myöskin Suomenlinnan saarilta. Sitä ennen oli saarien tykistö tehty käyttökelvottomaksi. Muutaman rohkeat suomalaiset miehet olivat insinööri Staffanssin johdolla käyneet linnake linnakkeelta riisumassa tykeistä lukot ja lähettäneet ne Helsinkiin varastoitaviksi, tai mikäli eivät voineet lähettää lukkoja pois saarilta, niin ainakin hävittivät niistä tärkeitä pienempiä osia, että tykit tulivat toimintakyvyttömiksi. Tällä toi-

Yksi harvoista Katajaluodolla säilyneistä vanhoista rakennuksista. Vuoden 1947 jälkeen Katajaluodon ja muidenkin linnakkeiden rakennuskannassa on käynyt melkoinen kato.

JOHANNA PAKOLA

menpiteellä pelastettiin Helsingin kaupunki hävitykseltä, mikä muuten olisi melko varmasti tapahtunut, jos venäläiset olisivat päässeet saarille väärennetyillä lupatodistuksilla, joihin vielä vallankumoushuumassa eläneet venäläiset vartiosotilaat eivät sanottavasti kiinnittäneet huomiota, varsinkin kun todistuksissa viitattiin Prestlitowskin rauhansopimukseen ja samalla sanottiin myös aseet saatettavan rauhanaikaiseen säilytyskuntoon. Lopullisesti poistuiivat venäläiset sotilaat Suomenlinnan saarilta huhtikuun lopulla 1918, jolloin suomalaiset sotilaat marssivat tilalle myöskin Suomenlinnan ulkolinnakkeille.

Ensimmäiset suomalaiset isäntänsä sai Suomenlinna ja siihen kuuluvat linnakkeet vapaussodan alussa Pietarsaaresa muodostetusta Raskaasta tykistöpatteristosta, joka vapaussodan tykistötaistelut läpikäyneenä marssi Helsinkiin huhtikuun lopulla 1918.

Ylipäällikkö nimitti 6.5.1918 Raskaan tykistöpatteriston komentajan, majuri Almqvistin Viaporin tykistön komentajaksi. Ensimmäisenä toimenpiteenään uusi komentaja muodosti mukanaan tuomastaan Raskaan tykistöpatteriston henkilöstöstä vastaanotto- ja vartiokomennuskuntia, jotka ryhtyivät vastaanottamaan ja miehittämään sekä varsinaista Viaporin että siihen kuuluvia ulkosaaria.

12.5.1918 ensimmäistä kertaa nostettaessa Leijonalippua Viaporin lippusalkoon risti silloinen valtionhoitaja P.E. Svinhuvud pääministeri Kyösti Kallion esityksestä Viaporin Suomenlinnaksi. Samalla muutettiin myös Viaporin tykistön nimi Suomenlinnan linnoitustykistöksi.

Kevät 1918, touko- ja kesäkuu, kuluikin linnakkeiden vastaanotto- ja toiminnan järjestyksessä. 4.7.1918 suoritti Suomenlinnan linnoitustykistön komentaja, majuri Almqvist ensimmäisen tarkastuksensa. Tämän tar-

kastuksen jälkeen hän muodosti 18.7.1918 joukko-osaston alueelle varsinaiset koulutus- ja vartiokomennuskunnat. Koska miehistöä ei riittänyt jokka linnakkeelle koulutuskomennuskunnan muodostamiseen, niin keskitettiin koulutusmuutamille suurimmille lkeille, kuten Isosaari ja Kuivasaari, toisten lkeiden jäädessä vartiokomennuskuntien ja tykkienhoitokomennuskuntien huostaan. Niinpä Rysäkari ja Katajaluoto sekä Miessaari jäivät tällöin vartiolinnakkeiksi, joiden keskuksaarena oli Rysäkari, jonne sijoitettiin Rysäkarin tykkienhoitokomennuskunta, jonka päälliköksi määrättiin väpeli F. Mäkelä. Komennuskuntaan kuului Rysäkarin ja Katajaluodon tykkienhoitomiehistöt. Tykkienhoitajiksi oli määrätty Rysäkarille korpraali T. Olin ja tkm A. Olin, Katajaluodolle korpraali H. Palvi ja tkm V. Viberg.

Päiväkäsytysään komentaja määrää tykkien hoitajat vastaamaan siitä, että tykit säilyvät hyvässä kunnossa sekä viemään kirjaan toimeenpannut harjoitukset ja kauanko ne ovat kestäneet.

Katajaluodon nostettava 150 cm valonheitin.

MUSEOVIRASTO, HISTORIAN KUVAKOKOELMA

Jos joku tykeistä joutuu epäkuuntoon, on siitä hetimiten hoitokomennuskunnan päällikön kautta tai suoranaisesti ilmoitettava hänen esikuntansa kansliaan.

Tykkienhoitokomennuskunnan päällikkönä Rysäkarilla oli aluksi aliupseeri kunnes 9.9.1918 päälliköksi määrättiin luutnantti Savolainen ja 14.9.1918 kapteeni Svanström. Hänen alaisekseen alistettiin paitsi Rysäkarin ja Katajaluodon komennuskuntia myös Stor Karlön (=Miessaaren) vartio- ja tykkienhoitoko-

mennuskunta. Seuraavana päivänä eli 15.9.1918 muuttui jälleen joukko-osaston nimi. Suomenlinnan linnoitustykistön nimi muutettiin Suomenlinnan Rannikotykistöpataljoonaksi ja komentaja majuri Almqvist ylennettiin everstiluutnantiksi. ■

Upseeriharjoituspäivien esitelmäksi kirjoittanut 15.11.47

kapt. Honkanen

Päätämme matkan tällä kertaa tähän. Seuraavassa numerossa jatketaan pataljoonan uudelleenjärjestämisellä ja sen jälkeisillä toimilla.

FORCIT
DEFENCE

”Kauhea merionnettomuus”

Torpedovene S2:n kohtalo porilaisten lehtien kuvaamana

Porilainen valtalehti Satakunnan Kansa ei ilmestynyt maanantaina, joten ensimmäisenä uutisen julkaisi onnettomuutta seuraavana päivänä 5.10.1925 sosiaalidemokraattien Uusi Aika.

Molemmissa lehdissä S2 oli luonnollisesti pääuutinen, jolle SK omisti koko etusivun – tiedot olivat Uutta Aikaa yksityiskohtaisempia, olihan aikaakin niiden keruuseen ollut vuorokausi enemmän. Uuden Ajan etusivulla oli tilaa myös muulle, mm. Venäjän työläisten suurille palkkaeroille. Molemmissa lehdissä – samoin myös Björneborgs Tidningissä – selostettiin tiedot onnettomuuden kulusta sen hetkisten tietojen mukaan asiallisesti. Myös kerrottiin huhusta, että S2 olisi ankurissa Ahlaisten saaristossa sekä todettiin tuo toive vääräksi. Uppoamispaikaksi todettiin Outoorin edusta Säpin luotsien havintojen perusteella. Kauemmin eli otaksuma S2:ssa tapahtuneesta räjähdyksestä. Luotsit kertoivat nähneensä aluksen kaatuessa höyry- tai savupölyhdyn. Myöhemmin löytyneiden puuosien vaurot tulkittiin mahdollisesti johtuneen jonkinlaisesta räjähdyksestä.

Tiistaiaamuna tuuli oli enää 4-5 boforia, jolloin etsintätoimet

saattoivat jatkua täydellä teholla. Toimintaa johti S1:n päällikkö kapteeniluutnantti Raninen. Lehdissä seurattiin pelastus- ja tutkimustöitä tarkasti. Etsiskeilyjä suorittivat luotsit, suojeluskunta ja paikalle saapuneet kaksivesitasoa. Rannikolta löytyi runsaasti hylkytavaraa, mutta toivoa eloonjääneiden löytymisestä ei enää keskiviikkona ollut. Eurajoelta löydettiin tilapäisvälineistä koottu lautta ja Luivialta pelastusrenkas, johon oli yritetty ilmeisesti kiinnittyä purjelangalla. Osoitus tarmokkuudesta ja neuvokkuudesta, mikä ei kuitenkaan ollut riittänyt meren raivoa vastaan. Viasveden rannikolta oli jo sunnuntaina havaittu rikkoutunut pelastusvene, myöhemmin sieltä löydettiin torpedoveneiden iso 20 hengen pelastuslautta – tyhjänä. Kaikki lehdet olivat ensimmäisessä jutussaan julkaisseet aluksessa olleiden nimet. Suomen lähetystöihin ympäri maailmaa oli virrannut myötätunnon ja osanoton ilmauksia.

Presidentti Relander antoi 7.10. sotilaskäskyn, minkä lo-

pussa hän lausi: *”Lohdutuksena tässä syvässä surussamme meillä on kuitenkin tietoisuus siitä, että vainajat ovat kunniakaasti kaatuneet paikalleen suorittaessaan sotilaallista velvollisuuttaan isänmaan palveluksessa. Heidän muistonsa velvoittaa meitä kaikkia yhä uusiin ponnistuksiin ja uhrauksiin maamme puolustuksen hyväksi.”*

Komentaja Roos lausuu osanottoviestinsä päätteeksi: *”Samalla kun onnittelen Klas Hornia, »Hämeenmaata» ja torpedovenhettä S1 niiden onnellisen pelastumisen johdosta, kiitän niiden päälliköitä, upseereita, kone-mestareita, alipäällystä ja miehistöä sekä esikunnan henkilökuntaa siitä lannistumattomasta tarmosta, jonka avulla he pelastivat laivansa. Omasta ja Klas Hornin puolesta tervehtien Komentaja Roos. Laivueen v.t. Päällikkö.”*

Keskiviikkona 14.10. saapui Helsingistä tykkivene Uusimaa mukanaan komentaja Roos. Tykkivene Hämeenmaa oli saapunut Vaasasta jo edellisenä päivänä, joten S2:n hylyn tralla-

ukset voitiin aloittaa toden teolla. Epätasainen merenpohja kuitenkin haittasi toimintaa. Satakunnan Kansa haastatteli komentaja Roosia onnettomuuden syistä: ”Omasta puolestani en usko, että laivalla olisi tapahtunut räjähdyks. Laivalla ei ollut mitään sellaista, joka olisi voinut räjähtää. Laivassa on näet vesiputkikattilat, jotka eivät räjähdä. Laivan hukkumisen nähneet luotsit sanovat kyllä nähneensä savu- tai vesipatsaan kohoavan ilmaan, mutta tämän patsaan on saattanut aiheuttaa savupiipusta sisään lyönyt vesi. - - - Omasta puolestani olen sitä mieltä, että suurimpana syynä laivan uppoamiseen oli laivaan tunkeutunut vesi. Jo silloin, kun Klas Horn vielä oli yhteydessä S2:n kanssa, oli S2:n etuosa täyttynyt vedellä. Tämä vesi, jota ei voitu poistaa laivasta, on saanut aikaan sen, että laivan keula on painunut liiksi veteen, ja että ankara aallokko ja tuuli ovat siten vihdoin voineet kaataa laivan. En myöskään usko, että laivan hiilivarasto olisi loppunut. - - - tulkoon myöskin sanotuksi vielä kerran, että S2:n päällystö ja miehistö viimeiseen asti teki tehtävänsä suorastaan ihmeteltävällä ja kaikkea kunnioitusta ansaitsevalla tavalla. Kapteeniluutnantti Sjöman oli aluksi täysin varma, että hänen onnistuisi ilman apua viedä laivansa satamaan, eikä hän toivonut avun pyytämistä. Sunnuntaiaamuna hän kuitenkin tiedoitti, että laivan tila oli huono, sekä tiedusteli, mitä hänen oli tehtävä. Siitä huolimatta toivoin viimeiseen asti, lausui komentaja

Roos, että miehistö voitaisiin pelastaa. Näin ei kuitenkaan käynyt. Laivan mukana menetti pieni laivastomme joukon kaikkein parhaita miehiään.”

”Myrsky oli ankarin, minä koskaan olen nähnyt, vaikka olenkin liikkunut vuosikautia ja useilla merillä. - - - Todellinen hirmumyrsky. Tavallisesti on tälläkäläisillä vesillä asianlaita niin, että mitä kovempi tuuli on, sitä nopeammin se menee ohi. Näin ei kuitenkaan nyt käynyt. Sen sijaan että myrsky olisi sunnuntaihin mennessä asettunut, se vain kiihtymistään kiihtyi. Meren pinta oli aivan kuin lumikinoksien peitossa, ja vesi ryöppösi korkealla ilmassa. Samaan aikaan vallitsi muuten mitä kirkkain aurin gonpaiste. Merellä saattoi vielä taistella myrskyä vastaan, niin kauan kuin laivat ja koneet kestivät, mutta vielä pahemmaksi muuttui tilanne rannikkoa lähestyttäessä.”

Syksyn oikulliset säät lykäsivät hylyn löytymisen vuoden 1926 puolelle. Lauantaina 12.6. saatettiin uutisoida hylyn varmasti löytyneen. Torstaina oli kapteeniluutnantti Miettisen johtama laivaston etsintäryhmä löytänyt lupaavasti ruokailuhytin oven sekä heittoliinan, joiden perusteella arvioitiin hylyn sijainti. Koska sukeltaja ei rasiuksen vuoksi voinut enää työskennellä, poijutettiin paikka ja vetäydettiin Reposaareen. Myöhemmin illalla paikalle tulivat kapteeni Aarnio ja kauppias Haapakka, joiden naara tarttui klo 23 jälkeen lujasti johonkin. Rautatangolla koettelemalla he

totesivat kysymyksessä olevan hylyn. Paikka merkittiin vanhalta pirtukanisterilla. Perjantaina laivaston väki tuli paikalle Haapakkan opastaessa. Pirtukanisterin kohdalta sukeltaja löysi aluksen. Hylky makasi hieman kallistuneena pohja ylöspäin. Nosto onnistui vasta 7.8. Tolfvan-yhtiön toimesta. Kannen päällisten rakenteiden todettiin tuhoutuneen, hiiliä aluksessa vielä oli jäljellä.

Onnettomuuden uhrien siunaustilaisuus oli 15.8.1926 Reposaaren kirkolla. Paikalle oli tullut n. 4000 henkeä. Kunniakomppanian olivat asettaneet sekä laivasto että Porin suojeluskunta. Seppeleitä laskettiin lähes puolisen sataa, alkaen valtioneuvostosta, Saksan lähettilästä ja sotaväen päällikköistä.

Merellä tapahtui siunaus lippulaiva Matti Kurjen johdolla. Suurin osa vainajien omaisista sekä sankka yleisjoukko astuivat laiturin ääressä odottaviin laivoihin lähteäkseen merelle. Matti Kurki lähti hiljaista vauhtia kohti onnettomuuspaikkaa, sen jäljessä kulkivat Hämeenmaa, Uusimaa, Turunmaa ja Karjala. Siviililaivuetta johti kapteeniluutnantti Miettinen. Huonosta säästä huolimatta oli onnettomuuspaikalle saapunut myös kymmeniä moottoriveneitä. Kovanlainen aallokko keinutti varsinkin siviilialuksia kovasti, ja ”monet naiset ja ehkä muutammat miehetkin sairastuivat lievään meritautiin.”

Laivojen päästyä lähelle onnettomuuspaikkaa pysäytettiin niiden koneet ja laivaston soit-

tokunta soitti surumarssin, mikä jälkeen toimitettiin kateissa olevien vainajien siunaus. Soittokunnan soitettua kunniamarssin laskettiin seppeleet meren syliin. Samaan aikaan heitettiin myös muista laivoista runsaasti seppeleitä ja kukkia aaltoihin. Laivojen kelluessa merellä viritettiin laivaston soittokunta vielä virren »O', Herra, Siunaa Suomen kansaa», joka päätti surujuhlan merellä. ■

Lähteet:

- Björneborgs Tidning
- Satakunnan Kansa
- Uusi Aika

Muistotilaisuus 4.10.2025.

AILA HONKASALO

RAUMA MARINE
CONSTRUCTIONS

Meri. Siksi.

Meillä kaikilla on visio turvallisesta tulevaisuudesta, jossa lapsenlapsemme voivat uida puhtaissa vesissä ja hengittää raikasta pohjoista meri-ilmaa. Tämä on totta erityisesti Raumalla, jossa meri on niin lähellä sydäntämme. Siksi visiomme inspiroi meitä rakentamaan laivoja, joista jokainen on tekniikan ja kestävän kehityksen mestariteos.

www.rmcfinland.fi

Kuivasaari vuonna 1926.

JUHA MIETTISEN KOKOELMA

Ruben Rönnerberg, Kaj Rönnerberg ja Ove Enqvist

Ruben Rönnerbergin (1906–1963) varusmiespalvelus Kuivasaarella vuonna 1926

Kaj Rönnerberg on lähettänyt lehdelle isoisänsä muistelmat Kuivasaaresta vuodelta 1926. Ruben Rafael Rönnerberg kirjoitti muistelmansa noin vuonna 1950. Toimitus on hieman muokannut tekstiä Kaj Rönnerbergin luvalla. Tietojen paikkaansa pitävyyttä ei ole tarkistettu.

Palvelukseen astuminen

Olin kutsunnoissa ja minut todettiin palvelukseen kelpaavaksi Rannikkotykistöön, Rannikkotykistörykmentti 1:n II pat-

teristoon ja 32. patteriin. Maailman koulu alkoi 7. huhtikuuta 1926. Rakastin kotia enkä ollut koskaan ennen ollut poissa kotia. Aamun askeleet huhtikuun

7. päivänä olivat raskaat ja suru musertava.

Koti ja vanhempien varoitukset eivät enää päteneet. Itsepäisyys, jäykkyyks, vapaus – kaikki

tämä oli ohi. Nyt oli aika mennä Torra Mjölöhön (Kuivasaareen). Matkustin junalla Helsinkiin. Sieltä marssittiin jäätä pitkin Torra Mjölöhön, pitkä ja väsyttävä kävely matka. En ollut nuori ja vapaa, vaan alimman luokan vanke. Minun piti nyt aloittaa täysin erilainen elämä. Nyt olivat voimassa rikoslain pykälät ja kolme kuukautta kestävä ympärivuorokautinen simputus. Kehittyi inho ja pelko näitä ihmiskiduttajia kohtaan; oli kuin he olisivat eri ihmisrotua. Olen vihannut kaikkea sotilaallista, vaatteita ja muita asioita, ja vihaan sitä edelleen.

Palvelusaika

Alokaskausi päättyi monen simputustapahtuman ja monen seikkailun jälkeen. Sotilasvala vannottiin Suomenlinnassa paraatin kanssa. Samana päivänä saimme ensimmäistä kertaa loma-a, iltaloma, mutta ei ollut aikaa käydä kotona noiden muutaman tunnin aikana. Ajat muuttuivat, vastuu ja vartiotehtävät lisääntyivät. Raha oli tiukassa ja ruoka oli huonoa. Myin mökkineni Stensvikissä (Kivenlahdessa) siskolleni, mikä vähän auttoi tilannetta. Paketteja sain vähän, ja jouduin jakamaan sen vähäisen, mitä sain, vanhimman ikäluokan kanssa, joka oli vielä silloin palveluksessa. Oman ikäluokan toverit komennettiin palvelukseen eri paikkoihin.

Minusta tuli linnakkeen moottoriveneen kuljettaja, mutta ajoin karille ryypäämisen takia – ja minut erotettiin. Sain uuden komennuksen hevosmieheksi. Tehtävä oli hyvä, vähän

ajoa ja ratsastusta saaren ympäri joka päivä. Mutta loman jälkeen olin hieman väsynyt ja sairras seuraavana päivänä, joten menin nukkumaan puhtaaseen, tyhjään pilttuseen. Uni maistui erinomaiselta, joten en kuullut koputusta oveen. Oven salpa oli kiinni sisältä päin. Patterin väpeli olisi halunnut polttopuiden kuljettamista saunaan. Hän käski kirvesmiehen rikkoa ikkuna ja sillä tavalla mennä sisälle avaamaan ovi. Väpeli kävi niskaani kiinni. Sain kunnan nuhteet ja minut erotettiin hevosmiehen tehtävästä, mutta ilman arestia.

Jälleen tuli puoliksi uusi alokasaika Villingin puhelinkursin muodossa aliupseerikoulun kanssa, mutta osallistuin vain vähän kaikkeen, joten arvosanat olivat nolla silloinkin. Palasin linnakkeelle. Kaikki vanhemman saapumiserän miehet olivat lähteneet siviiliin, joten me olimme vuorostamme ”vanhoja” eli vanhinta saapumiserää. Päivät olivat helppoja. Usein emme viitsineet vaivautua menemään edes ruokailuun.

Seurasin jälleen hieno komennus yhden toverin kanssa leipuriksi. Vain lauantai- ja sunnuntaiamuisin oli vehnäleipää. Silloin meillä piti olla kaikki valmiina. Yhtenä pääsiäisenä pullat olivat taas hyviä rusinoiden ja mar-

RT 1 Kuivasaari.

gariinin kera. Oli juhlallista. Mutta saimme päähämme varata pieni varasto hyviä leipomustuotteita kaappeihimme, minkä seurauksena toveri jäi kiinni varastostaan. Minun varasto oli petikaverin kaapissa ja hän oli lomalla. Minulla oli avain hänen kaappiinsa, mutta minun kaappini oli tyhjä. Minut erotettiin tehtävästä välittömästi. Toveri sai seitsemän päivää ”häkkiä” (vankeutta), mutta minä pääsin vapaaksi.

Niinpä olimme takaisin yksikössämme. Päivät kuluivat ja suuri vapaus oli jo horisontissa, lähestyen päivä päivältä. Pyydystimme rannoilta simppeja – ja joskus jopa viinakanistereita, tervetullut lahja. (Huom: Kieltolaki!). Seitsemän päivää yksinkertaista arestia annettiin viimeisten päivien juhlimisesta, mikä vanhalle tykkimiehelle kuuluukin.

Päivät lopuivat, vapaus palasi. Oli kesä. Matkustimme nyt

**MAST
SYSTEM**

Ruben Rönnerberg virkapuvussa vuonna 1926.

pois saaresta veneellä torvimusiikin säestyksellä, emme jalan. Tämä aika oli nyt ohi! Yksi lukukausi maailman suuresta koulusta oli suoritettu. Vanhemmat ja ystävät toivottivat minut tervetulleeksi kotiin. Siviilivaatteet olivat kevyitä ja parempia kuin sotaväen vaatteet. Lyhyen juhlinnan jälkeen takaisin töihin, ja kaikki alkoi sujua vanhojen kaavojen mukaan kuten ennenkin. Aloin unohtaa menneet ja ajatella aivan eri asioita...

Varusmiesajan jälkeen

Ruben Rafael Rönnerberg lopetti varusmiespalveluksensa kesällä 1927. Elokuussa 1928 hän meni naimisiin ja luopui alkoholista. Hän asui Kivenlahdessa ja Nöykkiössä Espoossa, ja elätti itsensä ja perheensä puuseppänä. Hän osallistui suhteellisen vanhana talvi- ja jatkosotaan, mutta menehtyi jo vuonna 1963 ainoastaan 56,5 vuoden ikäisenä muunaisten vajaatoimintaan. ■

ESA AITTOKALLIO

Rannikkojääkäripataljoonan perinneyhdistys ry ja Rannikkojääkärikilta ry toivottavat kaikille rannikkojääkäreille, jäsenilleen ja lehden lukijoille Hyvää ja Rauhallista Joulua sekä Turvallista Uutta Vuotta 2026!

Joululahjavinkki itsellesi ja TST-parille. Tekemistä ensivuodelle! Seuraa toimintailmoittele ja tule mukaan.

Tervehdys hyvät jäsenet

Joulukuu on jo alkanut ja vuosi 2025 lähenee loppuaan. Yhdistysrintamalta ei ole mitään uutta kerrottavaa.

Vähän historiaa:

Huhtikuussa 1940 Oscarsborgin linnoituksen tykit upottivat saksalaisen Blücherristeilijän, mikä viivästytti Osloon valtausta niin, että valtionjohto ehdittiin evakuoita maasta.

Saksalaisristeilijä ohitti useita pattereita ilman, että sitä kohti ammuttiin. Syynä oli Norjan laivaston johdon Hortenin laivastotukikohdalle antama lupa antautua, joka tulkittiin muissa Osloa turvanneissa rannikopattereissa luvaksi luopua vastarinnasta.

Oscarsborgin linnoituksen komentajana toiminut eversti Birger Eriksen päätti kuitenkin ampua, tietämättä mitä lähestyvät tuntemattomat alukset olivat. Kun joku kyseenalaisi Eriksenin päätöksen, hän to-

kaisi kuuluisat sanat: ”Joko saan mitalin rintaan tai joudun sota-oikeuteen. Tulta!”

Eriksenin käytössä olleet joukot pystyivät miehittämään vain kaksi vanhaa 280 millimetrin tykkiä, jota tunnettiin lempinimillä ”Mooses” ja ”Aaron”. Tykkien lataaminen kesti niin kauan, että kummallakin ehdittäisiin ampua vain kerran. Eriksen päätti jättää myös varoituslaukauksen ampumatta ja pääs-

tää vihollisaluksen lähemmäs ennen tullen avaamista.

Linnoitus avasi tullen molemmilla tykeillään Blücherin ollessa noin 1 800 metrin päässä. Molemmat tykit saivat täysosuman alukseen.

”Mooses”-tykillä ammuttu 345 kilon kranaatti ei ilmeisesti räjähtänyt, mutta lävisti kuitenkin aluksen panssarin. ”Aaron”-tykillä ammuttu kranaatti sytytti räjähtäessään laivan varustukseen kuuluneet lentokoneet tuleen.

Ohessa kaksi kuvaa vuodelta 2012, kun yhdistyksemme väki kävi tarkastamassa linnoituksen.

Hyvää alkavaa joulun aikaa. ■

Yhdistyksen sihteeri ja taloudenhoitaja
Jarmo Valtimo, 0405647695

alias JaVa

jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

Missä varusmies, siellä sotilaskoti

RSKY

Saisiko olla kuppi kuumaa kahvia ja sotkun munkki? Sotilaskotisaret tekemässä vapaaehtoistyötä yleisötapahtumassa.

Sotilaskotiauto tuo yhteisöllisyyttä

Sotilaskotiauto on paljon enemmän kuin liikkuva kahvila - se on osa suomalaista maanpuolustushenkeä ja yhteisöllisyyttä. Sotilaskotiauto on odotettu näky niin varusmiesten kuin reserviläistenkin harjoituksissa. Kuten moni armeijan käynyt hyvin tietää, kun kuulee sotilaskotiauton saapuvan, tauko saa aivan erityisen merkityksen. Sotilaskotisaret huolehtivat siitä, että tarjolla on syötävää ja juotavaa - olipa kyseessä kuuma kahvi, raikas juoma tai se perinteinen sotkun munkki. Samalla on hetki aikaa jutella sisarten kanssa.

Sotilaskotiauto Unelman ko-

RSKY

Upinniemen, Pansion ja Merisotakoulun sotilaskotien lisäksi Rannikkosotilaskotiyhdistyksellä on oma sotilaskotiauto Unelma. Sen tehtävänä on viedä sotilaskotipalvelut tarvittaessa sinne, missä varusmiehet, reserviläiset tai puolustusvoimien henkilöstö kulloinkin toimii.

Sotilaskotiauto Unelma palvelee harjoitusalueilla, leireillä, tapahtumissa ja se on myös tuttu näky erilaisissa puolustusvoimien ja yhteistyökumppaneidemme yleisötapahtumissa.

Sotilaskotiauto on odotettu näky niin varusmiesten kuin reserviläistenkin harjoituksissa.

RSKY

Missä varusmies, siellä sotilaskoti!

tipaikka on Upinniessä, josta se lähtee lastattuna sotilaskodista kohti toivottua määränpäättä. Auton perusvarustukseen kuuluu tietenkin kahvi, munkit, makeiset ja virvoitusjuomat – ne pienet asiat, jotka tekevät tauosta suuren. Auton tilaaja voi esittää toiveita myyntivalikoimasta. Tiesitkö, miten auton nimesi tuli Unelma? Sotilaskotiauton nimikilpailu järjestettiin varusmiesten keskuudessa, ja voitta-

jaksi valikoitui varusmies Anders Vepsäläisen ehdotus ”Varusmiehen Unelma”. Nimi on osuva, sillä sotilaskotiauton saapuminen harjoitusalueelle on monelle varusmiehelle juuri sitä: pieni hetki lepoa ja hyvää mieltä keskelä palveluksen arkea. Sotilaskotiauton voit tilata yhdistyksemme nettisivujen kautta, Upinniemi-valikon alta löytyvän tilauslomakkeella tai skannaamalla oheinen koodi. ■

rannikkosotilaskotiyhdistys.fi

Kilta luonnon asialla

KILLAN ARKISTO

Valonheitinrata.

Suomenlinnan rannikkotyökistökillan arki pyörii melko tavalla kolmen kokonaisuuden ympärillä. Huolehdittavana killalla ovat sekä Kuivasaaren että Järvön saaret sekä aluskalustoa – erityisesti linnakevene M/S Kuivasaari. Joka kesä teke-

vät kiltalaiset useita satoja talkootunteja saarten ylläpidon ja merenkulkuharjoitusten eteen.

Aina killa on kantanut huolta myös saarten luonnosta, mutta tänä kesänä on Kuivasaaresa ollut luonnon ympärillä tavalista enemmän pöhinää. Killan

historiallisena ykköstehtävänä Kuivasaaresa on Sotamuseon omistamien lukuisten tykkien ja tykkiasemien kunnossapito - ja tietysti myös niiden esittely kiinnostuneille yleisöille.

Pysyvänä kiinnostuksen kohteena killalla on ollut myös

saaren rakennettu kulttuuriympäristö, joka on muiden linna-kesaarten tapaan vaarassa rappeutua, sillä sen enempiä omistajalla kuin haltijallakaan eivät resurssit ja mielenkiinto riitä rakennusten ja rakenteiden kunnossapitoon. Kilta on antanut rakennuksille tarvittaessa ”hengenpelastavaa ensiapua”, mutta haluaisi jatkossa ottaa kunnossapidossa suuremman roolin.

Luonnosta saarella on tosiaan aina jossakin määrin huolehdittu. Paikkoja on pidetty siistinä ja erityisesti kulkuväyliä on niitetty esittelyiden mahdollistamiseksi. Myös saaren niittyjä on ajeltu heinittymisen estämiseksi. Parhailaan on kuitenkin meneillään Uudenmaan ELY-keskuksen tukema, ympäristöministeriön HELMI-elin ympäristöohjelmaan kuuluva, Linna-ke HELMI -hanke. Siinä luonnon ammattilaisten (Luontotieto Keiron Oy ja Hyria Koulutus) laaditaan saaren luonnon kunnossapito-ohjeistus, hankitaan siihen sopiva kalusto ja aloitetaan ammattilaisten ohjauksessa saaren luonnon johdonmukainen ylläpito.

Hanke päättyy vuoden 2026 syksyllä ja tositoimiin päästäänkin ensi keväästä lähtien, sillä selvitykset, suunnitelmat ja ohjeis-

Päällikön talo ja niittyä.

tus ovat nyt valmiina – myös työvälineet on pääosin hankittu. Ensi keväälle on suunniteltu pienimuotoisia talkoita, joissa ohjeistusta päästään testaamaan. Aina juhannukseen asti on luonnossa temmellystä vältettävä, sillä saarella pesii useita eri lintulajeja, joita ei auta kohtuuttomasti häiritä. Juhannuksen jälkeen talkoiden volyyymiä voidaan lisätä.

Töitä on paljon. Vieraslajit ovat monen saaren vitsaus. Yllättäen Kuivasaaresta ei löydy kurturuusua, mutta sen sijaan esimerkiksi Japanintatar on juurtunut saaren ikävästi. Yhtenä isona urakkana ovat pahasti rakennuksia ja muita rakenteita mur-

tavat taimet ja puusto, jotka on karsittava. Pahimmin puusto on vallannut saaren tärkeimmäksi rakennetun kulttuuriperinnön edustajaksi luokitellun vanhan valonheitinradan, joka on useita satoja metrejä pitkä kaunis ratapenger. Havukasvustoa ja muita haitallisia kasveja on karsittava myös saaren poikkeuksellisen monimutkaisilla ja kauniilla keidoilla ja niityillä, joiden hoitoon olemmekin saaneet paljon uutta näkökulmaa. Olemme oppineet muun muassa, että siimaleikkuri ei sovellu niittyjen ylläpitoon, sillä se repii ikävästi juurikin niitä kukkia ja kasveja, jotka niityillä halutaan säilyttää ja saada kukoista-

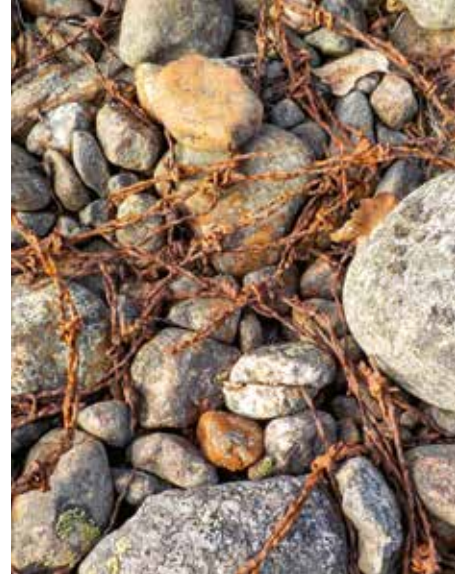

KILLAN ARKISTO

KILLAN ARKISTO

Talkootöitä.

Vanhaa pikkilankaa
- saaressa riittää siivottavaa.

maan. Opimme pikkuhiljaa yhtä sun toista kasveista, kuten vaikkapa suojelemaan keltamataraa ja karsimaan paimenmataraa.

Kuivasaaren päänähtävyyksiä lienee silti jatkossakin 12 tuuman kaksoistykkitorni (Obuhov). Tosin sen ja koko kasematin ampumasuunta on umpeen metsitty. Luonnon ennallistamishankkeeseen sopisi myös ampumasektorin raivaus – katsotaan nyt päästäänkö siihenkin aikaan, edes osittain.

Hankkeen on tarkoitus huipentua 2026 elokuun puolenvälän aikoihin seminaariin, johon kaikki keskeiset toimijat pyritään

saamaan paikalle. Seminaarissa esiteltäisiin hanke ja sen saavutukset. Seminaarinkin myötä uskotaan saatavan tukea sekä Kuivasaaren luonnon ylläpidolle että vastaaville projekteille muualla saaristossa. Seminaarin yhteydessä voisimme toteuttaa myös laajamittaiset talkoot, jossa tekijöiksi houkuteltaisiin killan ulkopuolelta saariston luonnon suojelusta kiinnostuneita henkilöitä - ja tietysti myös luonnonhoidon ammattilaisia johtamaan ja valvomaan talkootöitä. Samassa yhteydessä saataisiin tehtyä myös suursiivous, sillä pikatarkastelun perusteella saataisiin

saaresta pois jopa parikymmentä jätelavallista vuosikymmenten varrella kertynyttä metallia, SER-jätettä sekä sekajätettä.

Luontotyön ammattilaiset ovat olleet siinä määrin täpinöissä saaren monimuotoisesta luonnosta, että uskon luontokierrosten suosion kasvavan. Saattaa myös olla, että harventuvien tykkijullien korvaajiksi kiltakin saa jäsenikseen jatkossa yhä enenevässä määrin luontotalkoisiin halajavia henkilöitä. Hyvä niin, sillä tekemistä saaresa on loputtomasti. ■

Auvo Viita-aho
Killan puheenjohtaja

Pinnan alla ja aina valmiina:

Laivaston Sukeltajakilta iskee uuteen aikaan

Laivaston Sukeltajakilta ei ole mikä tahansa maanpuolustusjärjestö. Se on suomalaisten merellisten erikoisjoukkojen teräksinen yhteisö, joka kokoaa yhteen kaikki alan koulutuksen saaneet – niin aktiivipalveluksessa olevat kuin rautaiset reservin veteraanit.

Kilta on silta perinteiden ja nykypäivän välillä. Se vaalii erikoisjoukkohenkeä, verkostoi eri sukupolvien sotilassukeltajia ja pitää yllä sitä korkeaa ammattitaitoa, jota armottomat meriolosuhteet vaativat.

Koulutusuudistus iskee vaihdetta silmään

Kun Merivoimien Esikunta ja Utin Jääkäriyrykmentti korostivat tarvetta tiivistää erikoisjoukkokiltojen yhteistyötä ja kehittää reservin koulutusta, Sukeltajakilta vastasi huutoon.

Laaja koulutusuudistus käynnistettiin, ja vuosi 2025 on sen uuden järjestelmän ensimmäinen todellinen merkkipaalu.

Heti alkutalvesta järjestettiin toinen kouluttajakurssi yhteistyössä Maanpuolustuskoulutusyhdistys MPK:n kanssa. Teorian ohella iskettiin suoraan ytimeen: pelastuskoulutukseen.

Tiedusteluharjoituksessa siirrytään kohteelle pimeällä.

Sukeltajat harjoittelivat poikkeustilanteiden hallintaa, laiteongelmien ratkaisua, parin pelastamista ja ensiapua.

Tavoite on kristallinkirkas:

turvallisuuskulttuurin vahvistaminen ja reserviläiskouluttajien osaamisen hiominen huippuunsa. Tämän rinnalla syvennyttiin sotilaan perustaitoihin –

Laivaston Sukeltajakilta

Taistelusukeltajat lähdessä tehtävään.

asekäsittelyyn ja sen tehokkaiseen opettamiseen.

Harjoitukset karaisevat ja yhdistävät

Talven ja kevään aikana ei leväty laakereilla. Useat tiedustelu-

harjoitukset kehittivät taktiikkaa, johtamista ja saumatonta yhteistoimintaa.

Viikonlopun mittaisissa harjoituksissa toteutettiin useita tehtäviä saman yön aikana. Tämä lisäsi realismia ja antoi erityi-

sesti nuorille reserviläisille korvaamatonta kenttäkokemusta ja johtamiskykyä.

Merellinen toimintakyky on kaiken A ja O. Kevään ja kesän aikana Killan jäseniä koulutettiin MPK:n veneenkuljettajakursseille.

la. Kumivene tarjoaa turvallisen ja nopean tavan siirtyä veteen ja takaisin – ja mikä tärkeintä, se mahdollistaa tajuttoman sukeltajan nostamisen alukseen tehokkaasti. Tulevaisuudessa suurempi tukialus ja ilmahuolto vievät Killan toiminnan jälleen uudelle tasolle kohti itsenäisempää operointia merellä.

Saaristo-operaatioista juhlaan: 40 vuotta merellistä veljeyttä

Kevään ja syksyn sukeltajaharjoitukset aloitettiin uusien kouluttajien vetämillä pelastusharjoituksilla. Perusasioiden ja poikkeustilanteiden jatkuva toistaminen luo rautaista varmuutta ja yhtenäistää toimintatapoja.

Tämän jälkeen raivaaja- ja taisteluskeltajat syvensivät osaamistaan omilla erikoislinjoillaan. Kaikki huipentui keväällä yhteiseen saaristo-operaatioon, jossa eri koulutusalojen osaaminen yhdistettiin käytännön toimeksiantoon.

Elokuun lopussa Helsingissä juhlittiin Killan 40-vuotista taivalta. Juhla oli konkreettinen osoitus yhteisön voimasta: samassa pöydässä istuivat sukeltajat ensimmäiseltä ja 99. kurssilta, sekä lukemattomia sukupolvia heidän väliltään. Perin-

Sukeltajakoulun kumivene Sukeltajakillan harjoituksessa.

teet, kokemus ja tulevaisuuden näkymät yhdistyivät tavalla, joka kiteyttää Killan ainutlaatuisen roolin Suomen maanpuolustuksessa.

Katse tiukasti eteenpäin

Vuosi 2025 huipentuu pikkujoulu- ja suunnitteluseminaariin, jossa vedetään yhteen vuoden saavutukset ja laaditaan suuntaaviat tulevaan.

Sukeltajakilta on omin voi-

Raivaajasukeltajapari, toinen veneessä ja toinen vedessä.

min saavuttanut tason, jossa kehittyminen vaatii myös ulkopuolista tukea. Modernin koulutusjärjestelmän ja turvallisten, motivoivien harjoitusten toteuttaminen edellyttää ajanmukaista kalustoa.

Kilta kiittää erityisesti sekä yksityisiä, yrityksiä sekä yhteisöjä, jotka ovat osallistuneet toiminnan mahdollistamiseen

ja taloudelliseen tukemiseen. Teidän tukenne on ensiarvoisen tärkeää. Sillä on kauaskantoinen ja kannatteleva vaikutus maanpuolustuksemme selkärankaan – vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön.

Killan vapaaehtoinen harjoitustoiminta ylläpitää ja kehittää reserviläisten kriittistä osaamista. Samalla se tukee suo-

raan puolustusvoimien koulutustavoitteita ja vahvistaa koko maanpuolustuksen valmiutta.

Sukeltajakilta jatkaa tehtävänsä meren pinnan alla ja sen yläpuolella – yhteishengessä, tinkimättömällä ammattitaidolla ja perinteitä kunnioittaen. ■

Kalle Seppälä

*Laivaston Sukeltajakillan
puheenjohtaja*

Merisotakoulun reserviupseerikurssin alumnit ry – Sjökrigsskolans reservofficerkursens alumner rf

Ensimmäisestä vuosikokouksesta kohti tulevia tapahtumia

Merisotakoulun reserviupseerikurssin alumnit ry on kasvanut puolentoista vuoden aikana 500 jäsenen yhteisöksi, jonka jäsenten taustat reserviupseerikurssilla ulottuvat yli kuuden vuosikymmenen ajalle. Vanhin yhdistyksen jäsenistössä tällä hetkellä edustettu Merivoimien reserviupseerikurssi on numero 47, kun taas tuoreimmat jäsenet ovat liittyneet viimeisimmältä valmistuneelta kurssilta 187. Toimimme yhdysiteenä reservin meriupseerien pitkässä ketjussa ja vahvistamme Merisotakoulussa reserviupseerikurssin käyneiden Merivoimiin ja entiseen opinahjoonsa.

Syksyyn 2025 mennessä yhdistys on tehnyt yhteistyötä jo kolmen Merisotakoulussa opiskelleen reserviupseerikurssin kanssa. Kulloisenkin kurssin oppilaskunnan kanssa on saatu luotua toimivat käytänteet kurssien varainkeruulle ja perinnetoiminnalle, joita alumniyhdistys tukee taloushallinnon työkaluilla ja yhteisillä tutustumistilaisuuksilla. Tavoitteena on vahvistaa reserviupseerikurssin käyneiden yhteenkuuluvuuden tunnetta niin, että kurssihenki ja maanpuolustustahto kanta-

vat pitkälle reserviin. Tähän yhdistyksen järjestämät tapahtumat tarjoavat erinomaisen mahdollisuuden.

Vuosikokous syksyn pää tapahtumana

Yhdistyksen ensimmäinen vuosikokous järjestettiin perjantaina 26.9. Merisotakoululla. Kokousiltpäivä alkoi saunomismahdollisuudella Merisotakoulun isolla saunalla. Monelle osallistujalle löylyt tässä ainutlaatuisessa saunassa olivat ensimmäiset sitten kurssiajan, joten mahdollisuus otettiin kiitolisena vastaan. Vastaavanlaista saunaelämystä on vaikea kokea muualla.

Varsinaiseen vuosikokoukseen siirryttiin Merisotakoulun juhlasaliin. Kokousesitelmän piti Merivoimien komentaja, kontra-amiraali Tuomas Tiilikainen, joka kertoi Suomen turvallisuuspoliittisesta tilanteesta, puolustushallinnon viimaikaisista kehitysaskeleista sekä Merivoimien käynnissä olevista uudistuksista. Tiilikainen korosti myös reservin ja maanpuolustustahdon merkitystä osana Suomen puolustusratkaisua: toimintakykyinen ja osaava reservi on maam-

me puolustuksen selkäranka, jota tavoitetta alumniyhdistyksen on osaltaan tukemassa.

Vuosikokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, joista tulevaisuuden kannalta keskeisimpinä vahvistettiin tulevan vuoden toimintasuunnitelma sekä uuden hallituksen kokoonpano seuraavalle kaksivuotiskaudelle. Puheenjohtajaksi valittiin jatkokaudelle kapteeniluutnantti Nicolás Kalvi. Hallituksen jäseniksi valittiin jatkokaudelle luutnantti (res) Kaj Hagros, luutnantti (res) Lasse Mäki, aliluutnantti (res) Henrik Pajunen ja aliluutnantti (res) Joel Vanhanen. Uusina jäseninä aloittavat aliluutnantti (res) Peteri Harjula, luutnantti (res) Pekka Jaatinen, upseerikokelas Jemina Järvilehto, luutnantti (res) Sofia Kuntsi ja aliluutnantti (res) Perttu Rönkkö.

Myöhemmässä hallituksen järjestäytymiskokouksessa Hagros valittiin varapuheenjohtajaksi, Pajunen sihteeriksi, Mäki taloudenhoitajaksi, Järvilehto kurssivastaavaksi, Harjula ja Vanhanen viestintävastaaviksi, Kuntsi jäsenvastaavaksi, Rönkkö tapahtumavastaavaksi ja Jaatinen alumni- ja kummikurssivas-

LASSE MÄKI

Merivoimien komentaja Tuomas Tiilikainen pitämässä kokousesitelmää Merisotakoulun juhlasalissa.

taavaksi. Kiitämme samalla hallituksesta väistyneitä Carl-Gustaf Elfvingiä ja Aleksii-Elias Ruohosta panoksesta yhdistyksen toiminnan käynnistämässä osana en-

simmäistä hallitusta.

Viihtyisä vuosikokospäivä päättyi illanviettoon Suomenlinnan upseerikerholla, jossa nautittiin keittiön loihtimas-

ta Oktoberfest-henkisestä menusta, upseerihengestä ja yhdessäolosta. Yhdistyksen ensimmäisen toimintavuoden voidaan todeta onnistuneen yhteishengen vahvistamisessa ja reserviupseerikurssien tukemisessa, onnistuneita tapahtumia unohtamatta. Toiminnan suunta on nousujohteinen ja odotukset tulevalle toimintavuodelle korkealla, joten vuosikokouksesta on hyvä jatkaa eteenpäin.

Tulevia tapahtumia

Vuosikokouksessa vahvistetun toimintasuunnitelman mukaisesti yhdistys järjestää tulevana vuonna vierailukäyntejä, tutustumistilaisuuksia sekä vuosikokouksen. Tapahtumatoiminnan kantavana ajatuksena on keskittyä muutamaaan laadukkaaseen tapahtumaan sekä mahdollistaa pienimuotoisempia kokouksia ja vierailuja. Mielenkiintoisena uutena avauksena suunnittelemme ensimmäistä ulkomaan ekskursiota Yhdysvaltain Norfolkkiin Naton yhteisoperaatiojohtoportaan (Joint Force Command) esikuntaan alustavasti huhtikuussa 2026. Tiedotamme tapahtuman ajankohdasta ja suunnitelmista lähiaikoina – luvassa on varmasti ikimuistoinen vierailu!

Lisäksi järjestämme jäsen-

vierailun Rauman telakalle ja tutustumme uuden Pohjanmaa-luokan rakennusprojektiin. Tavoitteena on, että yhdistyksen järjestämiin tapahtumiin sisältyisi aina myös yhteisöllisiä hetkiä verkostoitumiseen ja keskusteluun. Kannustamme jäsenistöämme pohtimaan rohkeasti uusia tapahtumaidoita, joita voi ehdottaa hallitukselle.

Kummikurssiperinteen vahvistaminen

Haminan Reserviupseerikouluksella on jatkunut vuosikymmeniä kummikurssiperinne, jossa aiemmat reserviupseerikurssit ovat kurssinumeron perusteella toimineet käynnissä olevien kurssien kummeina. Käytäntö vahvistaa reserviupseerikurssin käyneiden yhteenkuuluvuuden tunnetta ja perinteiden välittymistä upseerioppilassukupolvelta toiselle.

Merisotakoulun kanssa käytyjen keskustelujen perusteella on sovittu, että jatkossa kunkin reserviupseerikurssin kummikurssina toimii 30 kurssinumeroa aiempi kurssi – tulevan kurssin 188 kummit ovat siis kurssilta 158. Kummikurssikäytännön tavoitteena on, että kummit voivat kannustaa ja mentoroida nuorempiaan kerryttämänsä kokemuksen perusteella sekä olla

läsnä kurssin toiminnassa. Samalla on kuitenkin tärkeää, ettei ikäero kasva tarpeettoman suureksi, jotta opinnot ja työelämän alkutaival ovat vielä tuoreessa muistissa.

Varsinaisen kummikurssin lisäksi kunkin reserviupseerikurssin päätöstilaisuuteen kutsutaan 50 kurssinumeroa aieman kurssin edustajia juhlapuhujiksi. Alumniyhdistyksemme tavoitteena on osaltaan tukea kummikurssiperinteen vakiintumista Merisotakouluun ja auttaa kummitoiminnan käytännön järjestelyissä.

Viestintää ja tuotemyyntiä

Yhdistyksen viime vuonna avatuilta verkkosivuilta osoitteessa meriruk.fi löytyy tietoa yhdistyksen toiminnasta ja ajankohtaisista tapahtumista. Jäseneksemme on helppo liittyä verkossa sähköisellä lomakkeella. Lähetämme jäsenille tietoa tulevista tapahtumista sähköpostilla, mikä lisäksi kannattaa ottaa seurantaan Merisotakoulun reserviupseerikurssin alumnit -niminen Facebook-ryhmä sekä uusi Instagram-tilimme @meriskruk.

Verkkosivuilla pääsee tutustumaan yhdistyksen laadukkaisiin ja monipuolisiin jäsentuotteisiin. Tarjolla on kattava valikoima yhdistyksen logolla va-

rustettuja tuotteita, kuten vaatteita ja kangaskasseja. Oma myyntituotteena olemme lisäksi suunnitelleet yhdistyksen logolla varustetun veneviirin, joita on myyty jo runsaasti yhdistyksen jäsenille. Alumniviiri on erinomainen lisä veneen varustukseen ensi kesän purjehduskautta silmällä pitäen. Viirin voi hankkia joko yhdistyksen tapahtumien yhteydessä tai postitilauksella kaksi kertaa vuodessa. Tiedotamme ajankohdista jäsenkirjeissämme.

Liity jäseneksi verkossa

Yhdistyksemme jäseniksi voivat liittyä kaikki Merisotakoulun reserviupseerikurssin hyväksytysti suorittaneet sekä kursilla olevat upseerioppilaat. Kannatusjäseniksi voivat liittyä kurssin parissa työskennelleet henkilöt sekä yritykset, yhteisöt ja yksityishenkilöt, jotka haluavat tukea alumniyhdistyksen toimintaa.

Liitymislomake löytyy osoitteesta <http://bit.ly/meriruk>, ja hallituksen tavoittaa sähköpostilla osoitteesta hallitus@meriruk.fi.

Tervetuloa mukaan yhdistykseen ja kasvattamaan jäsenmäärää kohti ensimmäistä tuhatta – kutsu myös kaikki kursikaverisi mukaan!

Lasse Mäki

Kotkan Lohkon kuulumisia

RIKU LEHTINEN

Mielenosoitus.

Perinneyhdistyksen loppuvuosi on mennyt toimintasuunnitelman mukaisesti. Elokuussa retkeiltiin Pohjois-Karjalan maisemissa sekä Ahvenanmaalla. Syyskuussa jäsenistöä osallistui Rannikkopuseeriyhdistyksen järjestämään drooni-seminaarin Santahaminassa. Vuoden viimeinen yhteinen tapahtuma, tutustuminen Kaakois-Suomen Ammattikorkeakoulun (XAMK) uuteen kampukseen ja sen toimintaan, järjestettiin marraskuussa ja tilaisuus oli ”loppuunmyyty”.

Ahvenanmaa

Pohjois-Karjalan retkestä kerrottiin jo Rannikon Puolusta-

ja -lehden numerossa 3/2025 ja nyt on paikallaan muutama sana Ahvenanmaan retkestä, joka järjestettiin 14.-17.8. Pääjoukko lähti matkalle torstaina 14.8. ja yöpyi Turussa. Perjantaina joukkoon liittyi loput neljä henkilöä ja niin 32 retkeläistä aloitti matkan aamulaivalla Ahvenanmaata kohti. Iltapäivällä saavuttiin Maarianhaminaan ja satamassa meitä oli vastassa oppaamme Helena Mällinen. Hänen opastama alkoi kiertäjälä ja tutustuminen Maarianhaminaan ja sen nähtävyyksiin. Kierros päättyi Venäjän konsulaatin edustalla olevalle Ukraina-aukiolle, jossa järjestetään joka päivä klo 17:00 Venäjän hyökkäyssotaa vastus-

tava mielenosoitus, hatunnoston arvoinen suoritus!

Ukrainan lipuin, tarroin ja pinsein varustautuneet peryläiset osallistuivat myös mielenosoitukseen, joka kesti noin 10 minuuttia.

Lauantaina lähdettiin Heleen matkassa kieroajelulle Maarianhaminan ulkopuolelle. Ahvenanmaa ja sen historia tulivat tutuiksi kierroksella, jonka kohteina olivat mm. Eckerön keskiaikainen kirkko, Eckerön posti- ja tullitalo, Kastelholman linna ja linnan alueella olevat kohteet sekä Bomarsundin alue ja museokeskus. Perinteiset retkimatjat nautittiin Notvikenin jylheillä valleilla.

TARMO KORHONEN

Sunnuntaina oli vielä ohjelmassa tutustuminen Ahvenanmaan merenkulkumuseoon ja museolaiva Pommerniin, ennen kuin oli aika siirtyä satamaan ja aloittaa kotimatka. Saadun palutteen perusteella matka oli onnistunut.

Kohti vuotta 2026

Hallitus on aloittanut jo alustavan suunnittelun vuoden 2026 osalta. Hyväksi havaittua runkoa tullaan varmasti hyödyntämään. Suunnitelmia tarkennetaan tammikuun aikana ja varsinaiset päätökset tehdään siten vuosikokouksessa, joka perinteiden mukaisesti järjestettäneen maaliskuun alkupuolella.

Perinneyhdistyksen halli-

Nuorisio Maarianhaminan taiteiden yössä perjantaina.

tuksen ja omasta puolestani haluan kiittää jäsenistöä, yhteistyökumppaneita sekä lehden lukijoita ja toivottaa rauhallista ja turval-

lista loppuvuotta sekä menestyksestä tulevaa vuotta 2026. ■

Aapo Tokkola
Puheenjohtaja

HELENA MÄLLINEN

Retkeläiset Notvikenin raunioilla.

Turun Laivastokillan toimintaa

SEPPÖ KAILA

Laivaston soittokunta saapuu Laivaston muistoristille.

Panssarilaiva Ilmarisen tuhon muistopäivän perinteinen ja hyvin juhlallinen seppeleenlasku järjestettiin Laivaston muistoristillä Naantalissa 14.9.

Rannikkolaivaston komentaja Sauli Rimmanen piti aluksi puheen pl Ilmarisen vaiheista ja traagisesta tuhosta. Rannikkolaivaston seppeleen laskivat Rannikkolaivaston komentaja kommodori Sauli Rimmanen avustajanaan ylipursimies

Jarno Kuivala. Turun Laivastokillan seppeleen laskivat pj Jarmo Holm ja hallituksen jäsen Juho Angervo. Seppeleen laskivat myös Panssarilaivojen perinneyhdistys, Naantalin kaupunki ja -seurakunta, Laivaston Veteraanit sekä Turun Reservimeriupseerit.

Vuosipäivän tilaisuutta juhlisti kauniin ilman lisäksi komeasti soittanut Laivaston soittokunta.

Vierailu Venedalaisen sodankäynnin näyttelyssä

Merimuseo Forum Marinum järjesti 20.9. vierailupäivän Fors-

sassa sijaitsevan DA-Group tiloissa toimivaan Venedalaisen sodankäynnin näyttelyyn.

Päivän aikana oli näyttelykierros neljälle ryhmälle, joista Turun Laivastokilta oli yksi ryhmä. Ryhmään olisi voinut osallistua 25 henkilöä ja sitä mainostettiin jäsenille, mutta vain kahdeksan henkilöä uskaltui osallistua tähän ainutlaatuisen esittelytilaisuuteen. Näyttely ei nimittäin ole vapaasti vierailtavissa vaan ainoastaan FM:n erikseen esittelyjä järjestäessä.

FM:n esittelijät Mikko Mero-nen ja Tuomas Värjö pitivät noin tunnin mittaisen, kattavan ja mielenkiintoisen esityksen ve-

JOUNI AHO

Venedalaisen sodankäynnin näyttelyn antia DA-Group:n tiloissa. Kuvassa vain osa näyttelyn monipuolisesta kalustosta.

SEPPÖ KAILA

TLK:n puheenjohtaja Jarmo Holm ja hallituksen jäsen Juho Angervo laskemassa seppelettä.

denalaisen sodankäynnin välineistä ja tekniikoista. Näyttelyssä on esillä merivoimien käyttämää kalustoa noin sadan vuoden ajalta. Kalustoesittely ja kautuu merimiinoihin ja niiden

Seuratkaa ilmoitteluja retkisistä ja tapahtumista TS:n kilta-palstalla ja sähköposti-jäsentiedotteissa. Killan nettisivut löytyvät Yhdistysavain-palvelusta ja ovat osoitteessa: [https://](https://turunlaivastokilta.yhdistysavain.fi/)

torjuntaan, torpedoihin ja sukellusveneentorjuntaan.

Esittelyn jälkeen DA-Group:n edustaja piti noin puolen tunnin yritysesittelyn ja samalla nautimme yrityksen 30-vuotisjuh-

turunlaivastokilta.yhdistysavain.fi/. Killan FB-sivut ovat entisellä paikallaan: <https://www.facebook.com/groups/turunrtilta>. Muistakaa myös Sinisen Reservin kautta Maanpuolustuskoulu-

laan liittyviä virvokkeita.

Seuraavaa esittelypäivää odotellessa suurkiitoksen Forum Marinumille ja DA-Group:lle.

Jouni Aho

Killan tiedottaja

tuksen toteuttamat ampumakilpailut! Niistä löytyy tietoja osoitteesta www.sininenreservi.fi

Seppo Kaila

Killan tiedottaja

Turun Rannikkotyökistökillan toim

RANNIKKOPRIKAATI

Rannikkoprikaatin uusi esikuntapäällikkö komentaja Mikko Lehto prikaatin komentajan sijaisena kotiutuskahvitilaisuudessa. Vasemmalla Hannu Aaltonen, palkittavat korpraalit sekä Jukka Lasorla.

Killan jäsenten syyskauden aloituskuukausitapaaminen järjestettiin 3.9. Heikkilän sotilaskodissa, kuten totuttua. Aivan aluksi huomionosoituksena puheenjohtaja Pohjanvirta luovutti killan standardin pitkäaikaiselle jäsenellemme, kiltaveli Risto Hurmeelle hänen 80-vuotispäivän johdosta. Onnittelut!

Meillä oli kunnia saada paikalle tapaamiseen puhujaksi naapurirakennuksesta Merivoimien esikuntapäällikkö lippueamiraali Janne Huusko. Mielenkiintoinen tilaisuus kuulla ylei-

sellä tasolla mm. Itämeren tilanteesta versus Mustameri. Vertailua myös eri maiden merijalkaväen toimintasuunnista, joissa on selviä eroja. Meidän toimintatapamme on muutenkin herrättänyt liittokunnan muissa jäsenissä suurta huomiota - kertoi Huusko. Ruotsin kanssa, kuten tiedettyä, meillä on ollutkin jo vuosien yhteistyö meritalannekuvan muodostamisessa, joka on huomattavasti muuta liittokuntaa kehittyneempää. Saimme taas runsaan kiinnostuneen jäsenistön paikalle.

16.9. oli kotiutuskahvitilaisuudet Rannikkoprikaatissa Upinniemiessä ja Rannikkolai-vastossa Pansiossa Killan hallituksen «vakikotiuttajat» Jukka Lasorla ja Hannu Aaltonen kävivät Prikaatin kotiutuskahvitilaisuudessa luovuttamassa kiitetävästi varusmiespalveluksensa suorittaneille, kotiutuville korpraaleille Nuutti Oksanen ja Veikka Junttila Rannikon Puolustajain plaketit kunniakirjoin. Pansion kotiutuskahvitilaisuudessa Rannikon Puolustajain plaketin kunniakirjan kera matruusi Jimi

intaa

SEPPÖ KAILA

Kumpulaiselle 8. Huoltolaivueesta kävivät ojentamassa puhenjohtaja Pohjanvirta ja vpj Holm.

Lokakuun kuukausitapaamisessa Heikkilän sotilaskodin yläsalin pöydät täyttyivät taas tehokkaasti, kun emeritusprofessori Timo Soikkanen saapui puhumaan. Aiheena tällä kertalla oli otsikolla «Kun sirkus tuli kaupunkiin». Sirkusviittaus liittyy tässä Turun kunnallispolitiikkaan sen 60-80-lukujen värikkäisiin vuosiin. Mielenkiintoista tietysti taas oli. Kunnallishistorian tämä jakso, kun osui meidän kaikkien elämään ja kokemaan aikaan, syntyi omien kokemusten ja muistojen innoittamana mukavaa keskustelua.

Kilta järjestää kuluvalle

vuodelle vielä Tallinnan matkan marraskuun loppupäivinä mm. museo- ja panimovierailuin. Vuoden vaihduttua jatkuvat vireät kuukausitapaamiset mielenkiintoisin aihein tunnettujen- ja mahdollisesti tuoreiden puhujien toimesta. Ensi kesäksi kiltta valmistelee ainakin retkeä sotahistorialliselle tapahtumapaikalle Raatteen tielle.

Kilta jatkaa tapahtumien sp-tiedottamista ryhmäjakeluna niille, jotka ovat killalle sähköpostiosoitteensa ilmoittaneet. Ilmoita siis viipymättä muuttuneesta sp-osoitteestasi jäsenkirjurille: jassenkirjuri@turunrtilta.fi. Perinteiset postijakelut ja kiltapalstatiedotteet toimivat jatkossakin. Seurat-

Killan kuukausitapaaminen Heikkilän sotilaskodin yläsalissa. Puhumassa kontra-amiraali Jori Harju.

Rannikkolaivaston komentaja kommodori Sauli Rimmanen, vpj Jarmo Holm, ylimatruusi Jimi Kosonen ja pj Heikki Pohjanvirta kotiutuskahvitilaisuuden yhteiskuvassa.

RANNIKKOLAIVASTO

kaa ilmoitteluja kiltamme retkistä ja tapahtumista TS:n kiltapalstalla, jäsentiedotteissa ja killan FB-sivulla: facebook.com/groups/turunrtilta. Killan nettisivut ovat nyt Yhdistysavain-palvelussa ja löytyvät osoitteesta <https://turunrtilta.yhdistysavain.fi/>. Seuratkaa tarjontaa myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) sivuilla: www.mpk.fi sekä Sininen Reservi ry:n sivuilla: <https://www.sininenreservi.fi/>.

Seppo Kaila
Killan tiedottaja

Perinnepäivää perinnehuoneessa

Perinneyhdistyksen jäseniä iloisina ja hyväntuulisina vuosipäivän vietossa.

” Historia ei anna kansalle mitään ilmaiseksi, vaan kansan on lunastettava tulevaisuutensa”, kirjoitti Mannerheim aikoinaan. Historian ja sen perinteen kera Turun Rannikkotykistörykmentin Perinneyhdistys kokoontui perinnepäivänään 10.9. Merivoimien esikunnan neuvotteluhuone Laatokassa. Merivoimien esikuntapäällikkö lippueamiraali Janne Huusko isännöi perinnepäivän viettoa, jonka yhtenä aiheena oli tutustua neuvotteluhuoneeseen sijoitettuun Laatokan meripuolustuksen perinne-esineistöön.

Yhdistyksen puheenjohtaja komentaja Juha Tuominen esitelti paraatipukuiselle juhlaväelle rykmentin lipun tarinaa ja perinnetaita, joiden äärelle oli kokoonnuttu kahvittelemaan.

Historiassa meidän tulee palata vuoteen 1938, jolloin Tšekoslovakian kriisi sai aikaan linnostustöiden tehostumisen. Kun sitten YH (Ylimääräiset harjoitukset) alkoi ennen talvisotaa, katsottiin rannikon puolustamisen vaativan rauhanajasta poikkeavan järjestelyn. Rannikko jaettiin puolustuslohkoihin. Turun Rannikkotykistörykmentin ikä

lasketaan Turun Lohkon perustamisesta 10.9.1939. Tasavallan presidentti Urho Kekkonen vahvisti sen perinnepäiväksi esittelyssä 27.11.1956, jolloin samassa esittelyssä vahvistettiin myös rykmentin lippu ja määrättiin rykmentin kunniamarssiksi Carl Collanin säveltämä ”Suomalainen veljeslaulu”. Ensimmäinen lipun silloiselle rykmentin komentajalle eversti Väinö Karviselle luovutti tasavallan presidentti Urho Kekkonen 4.6.1958 itsenäisyyspäivän 40-vuotisjuhluvuonna. Nykyinen lippu on järjestyksessä kolmas ja sitä säilytetään

omassa lippukaapissaan Turussa Pansion tukikohdassa.

Miten sitten Laatokka liittyy perinteisiimme? Se ei ole vain neuvotteluhuoneen nimi. Merivoimien komentaja kenraalimajuri Eino lisäksi Järvinen määräsi 7.8.1949 Laatokan Rannikkotykistörykmentti 3:n ja Laatokan Meripuolustuksen perinteet Turun Rannikkotykistörykmentin vaalittaviksi. Osa tuosta perinteestä on nähtävissä kuvista neuvotteluhuoneessa, josta myös perinnehuoneena voidaan puhua. Tämän huoneen huonekalut ja osa muustakin esineistöstä on ennen sotia ollut RT3:n upseerikerholla Sortavalassa. Kalusto jäi Sortavalaan talvisodan päättyttyä, mutta

Yhdistyksemme muisti tilaisuuden isännöijää lippueamiraali Janne Huuskoa graafikko Hanna Variksen Gyltö-aiheisella teoksella.

Puheenjohtaja Juha Tuominen esitelmöi rykmentin ja sen lipun historiasta

löytyi jatkosodan alussa suomalaisten vallattua Sortavalan takaisin. Jatkosodan aikana kalusto oli sijoitettuna Laatokan Rannikkoprikaatin upseerikerholle Huuhamäkeen. Sodan päättyessä kalusto siirrettiin Turkuun. Muutosten ja muutosten kourissa kalusto oli hetken jopa kierrätyksen uhattu. Onneksemme niille on löytynyt hyvä ”tulevaisuuden lunnastus”, sijoitus ja perinne on jäänyt elämään. ■

Markku Viitala

Lähteet: Veriö- Simola, TurRR Turun Rannikkorykmentti 1939-1994

Rannikkojäkärikillan erikoisoperaatio

HARRI KOPONEN

Venekuntia oli kaksi. Tässä toisesta kuvattuna toinen.

Veneen lasku Upinniemen Telalahteen 20.9.2025 klo 08.00 käynnisti ensimmäisen vieraslajien poistamisoperaation Rannikkojäkärikillan historiasa. Saimme vinkin rannikkojäkärikelvältä, joka oli kuullut, että olisi hyvä saada supikoiria vähennettyä Porkkalan ja Inkoon väliseltä alueelta ja erityisesti Upinniemen saaristosta. Hetki tätä mietittiin ja käytiin keskustelua alueen metsästyoikeuden haltijan, pienpetovastaavan ja tietysti alueen käyttäjän kanssa.

Tarjoamamme tuki vieraslajien poistamiseen otettiin hyvin vastaan ja sovittiin, että 20.9.2025 suoritetaan tämä teh-

tävä. Kaksi metallirunkoista veneettä, kuusi henkeä ja kaksi inokasta koiraa seurantapantoinneen sitten klo 9.00 jälkeen Stora Svartön ja Lilla Svartön saa-

ria kohden niin, että kullekin veneelle saatiin oma saari pengottavaksi läpi. Hyvin nopeasti Stora Svartön saarelta alkoi kuulua haukuntau ja eipä aikaakaan, kun iso valkohäntäpeura poukkoili pitkin saarta koira perässään. Hetken tätä seurattiin, kunnes koiran eteen osui suuri hirvinaaras, joka päätti poistua saaresta uimalla lähellä pioneerikanavaa jatkaen uintia Hietasen suuntaan. Tapahtumat eivät tunnuteet loppuvan tähän vaan hetken päästä koira löysi uuden kohteen ja tällä kertaa kohde oli kettu, jota yritettiin sitten saada piiritettyä. Kettu oli sen verran ovela, että päätti noudattaa hirven mallia ja uimalla siirtyi pioneerikanavan kautta Ramsön saarelle, jonne koko seurue sitten siirtyi motittamaan kohdetta.

LAURA FONTELL-SEPPÄLÄ

Hirvi ja joutsen. Harvemmin samoissa porukoissa.

o Upinniemen saaristossa

Laura Fontell-Seppelin

KopKop!! Arvaa kuka? Kaivuu-urakka kiireimmillään.

Laura Fontell-Seppelin

Kiinni jäit!

Lehtipuhaltimilla, äänenkäytöllä ja vartioimalla jokaista pesäaukkoa pyrimme saamaan ketun ulos tuolta alueelta, mutta tehtävä osoittautui liian vaikeaksi, kettu oli tällä kertaa ovelampi. Tämä johti kuitenkin lopulta ensimmäiseen saaliseen, sillä hetken päästä saimme supikoirauroksen hengiltä. Koirat jatkoivat tehokasta työskentelyään ja systemaattisesti seurasimme koirien työtä ja reagointia Tracker-ohjelmalla saaren läpi. Tulimme veneellä paikalle koiran annettua haukullaan indikaation, että nyt on jotain kierroksessa. Tämä ns. elävä seuranta oli mielenkiintois-

ta ja koukuttavaa koska pystyi melkein arvaamaan mihin kohde seuraavaksi siirtyy, jolloin meillä oli aikaa reagoida veneillä mihin asettua passiin.

Ramsön keskiosassa koira sai taas vainun ja tällä kertaa kyseessä oli minkki mutta tuolloinkin kerralla vedimme vesiperän, kun minkki pääsi kalliokolojen ja kielekkeiden taakse piiloon emmekä saaneet sitä houkuteltua ylös. Koirat lähetettiin taas jatkamaan etsintää Ramsön eteläpäästä, jossa taas tuli vainu ja tällä kertaa onni suosi meidän seuruettamme ja saimme saaliiksi supikoiraanraan. Päätimme, että koska saimme mo-

lemmat supit samasta saaresta, niin olimme poistaneet potentiaalisen lisääntymisen, joka taas suojelee hyvin alueen merilintukantoja tulevana keväänä.

Päätimme operaation klo 16.00 aikaan Telalahdessa ja onnittelimme toisiamme tulokselisesta operaatiosta. Päätimme juhlistaa päivää päättämällä sen perinteen mukaan sotilaskodin munkkien ja kahvin / teen / kaa-kaon parissa ja päätimme, että tämä uusitaan seuraavan vuoden huhtikuussa ennen vesilintujen pesintäkautta. ■

Harri Koponen

Tilaaajayhdistykset ja tilaajat

Hangon Rannikkopatteriston perinneyhdistys

Puheenjohtaja Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32, 10940 HANKO
0405647695
perinneyhdistys@hotmail.com

Helsingin Reservimeriupseerit

Jere Kaiku, 0504059512
jere.kaiku@gmail.com

Kotkan Rannikkoalueen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Aapo Tokkola
045 169 0988
aapo.tokkola@gmail.com
Yhdistyksen postiosoite:
Koulukatu 2 as 4, 48100 Kotka
kotra.pery@gmail.com

Kymen Laivastokilta

Puheenjohtaja Petri Loikas
Kortetie 9, 48800 Kotka
040 585 0580, petri.loikas@fimnet.fi

Laivaston Sukeltajakilta

Puheenjohtaja Kalle Seppälä
0505373424
1kalle.seppala@gmail.com
www.laivastonsukeltajakilta.fi

Meripuolustussäätiö

Asiamies Sami Linnermo, 050 512 3364
sami.linnermo@meripuolustus.fi

Meriupseeriyhdistys

Puheenjohtaja Iiro Penttilä
Sihteeristö
Petteri Ekman ja Markus Lundmark
sihteeri@meriupseeriyhdistys.fi
Majajaosto kom evp Mikko Saarinen

Pirkanmaan Meripuolustuskilta

Puheenjohtaja Timo Valli
Kastepolku 2, 14200 Turenki
040 833 7213, timo.valli@iki.fi

Pohjanlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Timo Koukku
Hietalahdenkatu 29 as 15
65100 VAASA
0505585987
timo.koukku@netikka.fi

Rannikkojääkärkilta

Puheenjohtaja Harri Koponen
Freesenkatu 3 A 35, 00100 Helsinki
040 845 0000
Harri.koponen@osaka.fi

Rannikkojääkäripataljoonan perinneyhdistys

Puheenjohtaja Harri Koponen
040 845 0000, Harri.Koponen@osaka.fi

Rannikkosotilaskotiyhdistys

Puheenjohtaja Eevi Jacksen
Katajanokankatu 4 D 27
00160 Helsinki, puh: 050 302 6435
puheenjohtaja@
rannikkosotilaskotiyhdistys.fi

Muita meripuolustuksen yhteisöjä

Kymenlaakson Rannikonpuolustajain kilta

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka, 0440 837 846
esa.tervio@luukku.com

Laatokan puolustuksen ystävät

040 516 8572, kari.rapo@netikka.fi

Laivaston kilta

Puheenjohtaja Pentti O. Niskanen,
Hiidenkuja 6, 21600 Naantali
040 716 9871
pentti.o.niskanen@gmail.com

Laivaston veteraanit

Puheenjohtaja Seppo Grönroos
soegronroos@gmail.com

Merisotakoulun reservi-upseerikurssin alumnit ry

Puheenjohtaja Nicolás Kalvi
Varapuheenjohtaja Kaj Hagros
Sähköpostiosoitteet muotoa
etunimi.sukunimi@meriruk.fi
Jäseneksi liittyminen: bit.ly/meriruk

Merivoimien tutkimuslaitoksen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Martti Helamaa
martti.helamaa@mil.fi
Sihteeri Jari Nieminen
040 700 9234
jari.nieminen@kotiportti.fi

Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Tatu Virta
Kirkkorvontie 21, 21250 Masku
050 594 7144
tajvirta@gmail.com
Sihteeri Jorma Nieminen
Pietarinkatu 3 C 27, 20320 Turku
040 718 1073
jorma.nieminen@outlook.com

Pohjanlahden Merivartiokilta

Puheenjohtaja Hannu Wallius
0400 132 888
hannu.wallius@gmail.com
www.merivartiokilta.fi

Rannikkotykistön Opistoupseerit

Puheenjohtaja Tatu Vartiainen
Ojahaantie 11 B 25, 01600 Vantaa
02 998 00, 0400 959 370
tatu.vartiainen@mil.fi

Sininen Reservi ry

Puheenjohtaja Petri Käyhkö
050 366 2024
petri.kayhko@sininenreservi.fi
Sihteeri Lasse Mäki, 040 738 5878
lasse.maki@sininenreservi.fi

Rannikkotyöstön perinneyhdistys

Puheenjohtaja Johanna Pakola
Ilokalliontie 11, 21500 Piikkiö
040 588 4231
johanna.pakola@gmail.com
www.rannikkotyokisto.fi

Rannikkotyöstösäätiö

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Timo Kohtamäki
Hallituksen puheenjohtaja Antti Rainio
asiamies Otso Suppanen
otso.suppanen@mil.fi

Rannikkoupseeriyhdistys

RP-lehden julkaisija

Puheenjohtaja Auvo Viita-aho
aувovii@gmail.com
sihteeri Jarmo Valtimo, 040 564 7695
jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

RT-kerho johtorengas

Puheenjohtaja Juha Nora
juha.nora@gmail.com

Selkämeren Rannikkokilta

Puheenjohtaja Ravo Sarmet
Kolhantie 38 b, 26510 Rauma
040 562 8182
ravo.sarmet@dnainternet.net

Suomenlinnan Rannikkotyöstökilta

Puheenjohtaja Auvo Viita-aho
040 5066917, aувovii@gmail.com
slrt-kiilta.fi

Turun Laivastokilta

Puheenjohtaja Jarmo Holm
Kreivinkatu 3 A, 21100 Naantali
040 052 4253
jarmo.holm@turunlaivastokilta.net

Turun Rannikkotyöstökilta

Puheenjohtaja Heikki Pohjanvirta
Itäinen Rantakatu 48-50
H 249, 20810 Turku, 040 519 8155
puheenjohtaja@turunrtilta.fi

Turun Rannikkotyöstö- rykmentin Perinneyhdistys ry

Puheenjohtaja Juha Tuominen
juha.a.tuominen@gmail.com
www.turrtr.fi
rtperinne@gmail.com

Turun Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Rainer Helenius
050 543 5850
rainer.helenius@
turunreservimeriupseerit.fi

Suomenlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Lars Eklund
Markkinatie 5 E 56, 00700 HELSINKI
0440 955 558
larseklund@kolumbus.fi

Suomenlinnan Rannikko- rykmentin perinneyhdistys

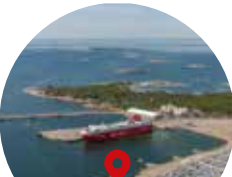
Puheenjohtaja Tuomas Alanko
045 142 8449
tuomas.alanko@gmail.com
Sihteeri Katariina Ilves
Sandelininkatu 13 A 3, 05800 Hyvinkää
katariina.ilves@luukku.com

Suomi Merellä -säätiö

Asiamies ja sihteeri Jyrki Myllyperkiö
050 5520244
sihteeri@suomimerella.fi

Länsisatama

Ulkosatama

Koverharin satama

FAST AND FRIENDLY PORT

www.portofhanko.fi

DEFENCE AND WEAPON SYSTEMS

Taistelunkestävyyttä merialueelle

Monipaikkaisella siirrettävällä passiivisensorijärjestelmällä
taistelunkestävyyttä merialueen valvontaan.

Patria

Kun kaiken on pakko toimia.